

De necrezut!

A trecut prima săptămână fără ca Everac să se producă la televiziune și, spre stupefacția lui, chiar și după o atât de grea pierdere, poporul român continuă, în mod miraculos, să mai existe! (M.V.)

Seria a V-a, Numărul 18
16 PAGINI - 150 LEI

Săptămâna 27 Ianuarie - 2 februarie
Director: RADU VASILE

Dreptatea

SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRĂNESC CREȘTIN DEMOCRAT

Oferta regimului Iliescu

9 210330

Pactul Social...

Pactul social sau pactul politic nu este o invenție a dlui Iliescu, asemenea formulă s-a practicat de mult timp în regimurile democratice pentru a se face față unor situații cu totul excepționale. Aceste situații excepționale sunt datorate unor cauze obiective care depășesc posibilitățile de rezolvare și răspunderea partidului de guvernământ, cum ar fi starea de război sau o calamitate majoră care s-a abătut asupra țării respective și pentru care nu poate nimeni să fie făcut răspunzător.

În asemenea situații grave se face apel la toate formațiunile politice, ca, trecând peste neînțelegerile dintre ele să-și unească forțele într-un pact politic pentru a salva țara. Dacă se cuprinde în această înțelegere și alte organisme cu putere de influențare a societății, el devine un pact social.

Domnul Iliescu, de când a preluat puterea în Decembrie 1989 are această marotă, încheierea unui pact politic, sau ceva similar. Desigur, pe domnia sa, format la școala totalitarismului, îl deranjează extraordinar de mult regulile democrației și ar dori un sistem care să se cheme democrat - că așa se poartă acum - dar care să nu-i pună nici o stavilă în a-și aplica politica proprie.

Toate propunerile făcute în toți acești ani umăreau de fapt eliminarea opoziției sau măcar limitarea prerogativelor ei astfel ca partidele să devină ceva decorativ pentru reclamă în exterior.

Acum ni se propune iarăși un asemenea pact între toate formațiunile politice cu reprezentare parlamentară, motivat de situația gravă în care se găsește țara. Dar cui i se datorește această gravă situație? A venit peste capul nostru vreun război sau vreo calamitate naturală? Nimic din toate acestea. De peste patru ani țara este condusă de Iliescu din rău în mai rău, iar actualul guvern ce durează de aproape un an și jumătate, a pus vârf acestor nenorociri.

Suntem conștienți că tranziția de la comunism la democrație și economie de piață se face cu dificultăți, dar nu putem accepta ca țara noastră, care avea toate premisele să treacă prin această perioadă în cele mai bune condițiuni, să dețină azi lanterna roșie din plutonul tuturor țărilor care sunt supuse aceluiași proces istoric, să ajungem un fel de paria al Europei.

S-a greșit enorm și răspunderea revine aceluia care a condus țara în această perioadă.

În aceste condițiuni nu se pune problema unui pact politic, ci mai întâi o schimbare de guvern și o schimbare de majoritate parlamentară care girează guvernul. A încheia un pact politic cu toate formațiunile din Parlament ar însemna că se menține aceeași majoritate parlamentară, și noi, opoziția, să subscriem la toate greseliile făcute până în prezent de guvern și să-i dăm binecuvântarea de a merge mai departe pe același drum, renunțând și la dreptul nostru de a-l critica. Țara cere o schimbare radicală și ținând seama de actuala structură a

Parlamentului, singura soluție posibilă este cea propusă de noi. Adică să se constituie o nouă majoritate parlamentară formată din actuala opoziție la care să se adauge și partidul, în prezent de guvernământ, și pe baza acestei noi majorități să se formeze un alt guvern. Numai așa avem garanția că se va face o altă politică, așa se realizează schimbarea cerută de țară.

Actuala majoritate a girat actualul dezastru la țară și acceptând o colaborare cu ea înseamnă să ne subordonăm ei, să abdicăm de la crezul nostru politic și să decepționăm pe cei ce și-au pus o speranță în noi.

Din contră, acceptând soluția propusă de noi, actualul partid de guvernământ dacă dorește cu adevărat o reformă, ar da dovadă de patriotism și înțelepciune politică,

ce-l permite să se desprindă de sistemul actual de alianțe, care reprezintă o frână în calea reformei și care, prin orientarea lor aduce grave prejudicii țării pe plan internațional.

Numai o asemenea formulă ar putea duce la constituirea unui guvern credibil, numai pe această bază s-ar putea încheia un pact social.

I. Diaconescu

Maxima săptămânii: "Recunoașterea greselii este începutul salvării"
(Seneca Filozoful)

Efemeride 27 ianuarie (Genar) - 2 februarie (Făurar)

În perioada aceasta, pe 31 ianuarie, îi pomenim pe Sfinții Chir și Ioan, doctori fără de arginți. Ei au predicat cuvântul lui Dumnezeu și au răspândit Evanghelia prin părțile Egiptului, Asiei Mici și Greciei. Peste tot pe unde mergeau, vindeau mulți bolnavi, prin puterea Duhului Sfânt. Chemati în fața judecătorului, au mărturisit fără preget credința lor în Dumnezeu, suferind moarte de martiri în vremea împăratului Dioclețian.

Clădirea Ateneului Român, construită în 1886, după planurile arhitectului francez A. Galleron, în grădina Episcopiei (fostă proprietate a familiei Văcărescu)

27.1.1776 - Începe reorganizarea Academiei Domnești de la Sf. Sava, prefigurarea a Universității de mai târziu.

28.1.1865 - Se înființează Societatea culturală "Ateneul Român", din inițiativa unor personalități, printre care: Constantin Esarcu, V.A. Urechia, N. Kretzulescu.

29.1.1874 - Se stinge din viață Eudoxiu Hurmuzachi, un cărturar și un militant de seamă pentru cauza națională a românilor din Bucovina, străvechi ținut românesc, aflat atunci, ca și acum, sub ocupație străină.

30.1.1561 - La tipografia diaconului Coresi din Brașov apare cea dintâi Evangheligă românească.

31.1.105 - la sfârșit construirea, de către Apollodor din Damasc, a podului de peste Dunăre de la Drobeta, având o lungime de 1135 m, despre care Dio Cassius scria: "Minunate sunt și celelalte construcții ale lui Traian, dar aceasta este mai presus de toate acelea".

1.II.1847 - Se inaugurează Teatrul de la Copou din Iași cu premiera "Bătălia moldovenilor cu cavalerii teutoni la Marienburg" de Gh. Asachi.

2.II.1943 - Are loc capitularea armatelor încercuite la Stalingrad, când mulți ostași români și-au aflat sfârșitul, fiind împușcați după ce s-au predat. Așa au înțeles atunci rușii să respecte legea războiului; astfel, ai noștri au putut afla încă o dată în ce constă "omenia sufletului slav".

Radu-Mihnea Dragomir

Cititorii întreabă, medicul răspunde

Pe domnul Georgescu Paul din sectorul 2 care prezintă extrasistole ventriculare și diabet zaharat, îl așteptăm la noi pentru a ridica Izoptin de 40 mg, Nitroproct, Vitamina E forte și Zaharină. Îi recomandăm după începerea tratamentului să interzică Chindina.

Doamnei Ceacu Aurora, soția prietenului nostru de la "Dreptatea" îi recomandăm pentru internare Spitalul Central de boli de ochi, unde se poate foarte bine trata glaucomul (la nivel european). Veniți pe la noi să vă facem biletul de internare, după data de 25 ianuarie a.c.

Doamnei Stana Predescu, îi recomandăm de la noi Neuro-lichfenstein 10 fiole, Orphol, 1 tabletă seara la culcare și 2 tablete pe zi de Colpermin. După tratament așteptăm de la dumneavoastră vești (dacă se poate bune!). Continuați cu Nitroproct și Thephylline.

Domnul Siru Dumitru de 68 ani, din Brașov ne roagă să-i procurăm pe orice cale Essentiale (dânsul suferă de ciroză). Vă comunicăm că în acest moment acest medicament nu se mai importă, dar puteți foarte bine să-l înlocuiți cu Hepatobionta care se poate compensa 75% de la dispensarul la care sunteți arondat. Vă mai recomandăm Bilichol - 3 pe zi în cure de 10 zile pe lună.

Fraților Slapciu: vă așteptăm la cabinetul nostru (așa cum ne-ați amenințat!).

Tuturor pacienților noștri: Vă rugăm să veniți la consultație numai având asupra d-voastră cartelele de sănătate. Farmaciile au primit dispoziție să nu mai elibereze

medicamente decât pe aceste cartele.

Doamna Lucia Răducan din sectorul 5, care prezintă congestie a antebrațului după fractură consolidată și după scoaterea aparatului ghipsat, are nevoie neapărat de fizioterapie. De asemenea, local vă masaj ușor cu un amestec de Rumeyn și Lassonyl, în special după spălare cu apă caldă, pentru a intra bine în piele.

Urăm domnului Nic Dascălu, după tratamentul cu Zovirax grăbnică însănătoșire și îi dorim să nu se mai repete.

Mai mulțumim (încă o dată) doamnei doctor Mathilde Kofflen pentru imensul serviciu pe care l-a făcut cabinetului nostru medical, lucrând benevol săptămâni de zile la sortarea și clasarea medicamentelor din farmacia noastră.

Dr. George Calalb

Doamna Ecaterina Rădulescu de 61 ani din SAI, suferind de bronhopneumonie cronică obstructivă, îi recomandăm următoarea schemă de tratament: 3 tablete Miofilin 10 mg pe zi fără pauză, 1-2 Pufuri Berotec Spray la mare nevoie, 4 tablete Digoxin pe săptămână și 15 zile pe lună 3 tablete Brofimen pe zi. Seara la culcare luați 1 tabletă Diazepam 0,010 ca să aveți un somn relaxat. Dormiți cu multe peme.

Dr. Maria Jeana Vissarion

Cursuri de pregătire

Asociația "Regele Mihai I" organizează cursuri de pregătire pentru admiterea în liceu, la matematică, începând cu 1 februarie 1994 în fiecare joi, între orele 16 - 18. La sediul din Bd Carol I nr. 34. Telefon: 614.78.19.

Cursurile vor fi conduse de dl prof. Cristian Mihăilescu.

Taxa de participare este de 4000 lei pe lună.

Organizația PNTCD - sector I organizează noi module ale cursurilor de limbi străine - engleză și franceză - pentru începători și nivel mediu, adulți, adolescenți sau liceeni, cu începere de la 1 februarie 1994, în fiecare sâmbătă, între orele 10-12, 12-14 sau 11-13. Taxa de participare este de 4000/lună.

Cursurile au loc la sediul nostru din Bd Carol I nr. 34 - parter, corp B. Telefon. 614.78.19. Înscrieri zilnic între orele 13-18;

În atenția tuturor organizațiilor județene, sectoriale, comunale și sătești ale P.N.Ț.C.D.

A apărut volumul "Iuliu Maniu în fața istoriei", cuprinzând în partea I comentariile actualilor conducători ai P.N.Ț.C.D., ai celor mai de seamă istorici, asupra vieții și operei marelui bărbat de stat, în partea a II-a - 57 de documente inedite semnate de Iuliu Maniu în perioada 1934-1940, în total, 466 pagini.

Aceste documente pledează împotriva dictaturii, corupției, politicantismului venal, fiind de o pregnantă actualitate pentru morala creștină și dreptatea socială, constituind o adevărată coloană vertebrală a gândirii sale politice și sociale.

Comenzile se pot face de luni până vineri, orele 12-16, la telefon 615.45.33, domnul Nicolae Paraschiv.

Anunț

Amintim cititorilor ziarului nostru că se pot abona pe anul 1994, achitând contravaloarea numerelor astfel: 680 lei (4 ex. x 150 + 20 lei spezele postale); 2210 lei pentru 3 luni (13 ex. x 150 lei + 260 lei spezele postale); 4420 lei pentru 6 luni; 8840 lei pentru 12 luni.

Plata abonamentelor se face până la 25 ale lunii la redacția "Dreptății" din Calea Victoriei 133, sect. 1, București, completându-se cu couponul de abonament din publicație și restituindu-l redacției noastre cu plata contravalorilor de mai sus sau la oficiile poștale locale, având numărul din catalog: 2129/94.

Dreptatea

Secretar general de redacție:

MIRCEA VLAD

Șefi de departament:

DAN BĂNCĂ: informații

OVIDIU PĂTRĂSCANU: politic

ȘTEFAN CALIGA: internațional

IOAN FRANCU: sport

Fotoreporter: PETTER GHEORGHE

Grafică și machetare:

IOANA BERCIO

Secretariat:

CAMELIA DOBREANU

Financiar-contabilitate:

ECATERINA BUCĂ

Juridic:

GHEORGHE POPESCU

Departament publicitate și marketing

MARIA CAPĂTANĂ

Documentare:

CONSTANTIN CEACU

Difuzare:

GHEORGHE DUMITRU,

Curier:

LUMINIȚA DAMIAN

Correspondenți speciali:

SUA: SILVIA DUTCHEVICI

SUA și Canada:

ADRIAN MIHAIL GRIGOROPOL

Geneva, München:

STELIAN IONESCU

Tuttingen:

RADU PĂTRĂLAGEANU

Correspondenți teritori:

SORIN GRECU - Cluj

VIRGIL COSMA - Iași

RADU SIMION BORDEANU - Hunedoara

NICU VRANCEANU - Bacău

COSTEL IONESCU - Brașov

MALIN DUMITRIU - Alba

VASILE VASILCA - Alba

IONEL BOTE - Caraș Severin

FLAVIU BREZEANU - Brăila

FLORIN RADULESCU - Vrancea

MIHAIL ENCIU - Slobozia

GHEORGHE SIMIANU - Suceava

ADRIAN SIMEANU - Argeș

DIANA MUNTEANU - Prahova

CATALIN POPESCU - Prahova

MIHAIL BARBU - Valea Jiului

GHEORGHE TUDORAN - Arad

DANTE M.C. SEDAN - Timiș

VICTOR PIETREANU - Teleorman

FLORIN CUCUREZEANU - Teleorman

IOAN GAVRILA - Tulcea

NICU DAN GRIG - Bihor

Redacția și administrația

Calea Victoriei nr.133, et. 2

Tel. 650 41 25

Fax. 650 64 44

70 179 - București - sector 1

Cont virament nr. 4510501106

B.C.R. filiala S.M.B.

Tehnoredactare

computerizată:

RL-Info

Team

Șefi tură calculator:

Aurel Neagu,

Mihnea Radu

Tipar executat de tipografia:

România liberă

Doresc să mă abonez la ziarul

Dreptatea

pentru

1 lună = 680 lei

3 luni = 2210 lei

6 luni = 4420 lei

12 luni = 8840 lei

Redacția publicărilor "Dreptatea", București, Calea Victoriei 133, et. 2, sector 1, tel. 650 41 25; fax: 650 64 44. Cont virament nr. 4510501106. B.C.R. S.M.B. Suma de lei să deplănușă după ce a fost plătită prin

CUPON DE ABONAMENT

Dreptatea

Scepticul incurabil

A luat sfârșit. O vie activitate de clarificări "ideologice" are loc în sânul opoziției progubernamentale - ditamai ciudățenie a vieții politice, aceasta cu vechi rădăcini în țara noastră și destul de lesne de dezagregat. La origine, vajnicii opozanți disciplinați și în posesia deplină a reflexului de ridicare a mâinii se numeau tovarăși de drum și fuseseră născociți în cabinetele K.G.B.-ului - dacă așa se numea pe atunci.

După necesitate, în ordin, din instinct chiar, deci conform programării genetice, opozanții care asigură majoritatea parlamentară guvernului Văcăroiu procedează astfel încât acesta să iasă basma curată din toate încurcăturile, iar măiestria jocului ar consta în aceea că, de altminteri, este și

fi cu sufletul în rai și cu botul în mlaie este că se dă pe față cu tristă ușurință, răspândind mirosul întepător al lichidelor trezite. Procedeul se cere improspătat, se impune variația, pe care simpla retorică n-o mai satisface, oricât de patetică ar fi gestică. Iar când se pune problema rupturii, opoziția miuită/ tocmită își trădează menirea de acoperitoare, în ariergardă. Pe agitații peuneriști i-a apucat însă dorul de a trece în frunte.

Groaza care le-a pătruns în oase actualilor conducători ai statului la ideea împărțirii puterii cu opoziția reală, pe care a intrupeză Convenția Democratică, s-a materializat prin deschiderea rândurilor. Sclavii au fost

Tăcecea berbecilor

mai greu: a-și păstra în același timp credibilitatea ca formațiune de sine stătătoare, cu vederi și program propriu - adică ceea ce, în fapt, nu sunt. Întru aceasta, în grămada echipei există întotdeauna un centru înaintaș, măturător cum se spune, ce și exprimă liber opiniile, opuse, de principii celor ale guvernărilor și prefăcându-se a lua de bune jurămintele aceluia pe Reformă, privatizare, liberalizare a pieței etc, etc.

În strictă consecuție logică, atât prea corpolentul herald al P.S.M.-ului, cât și cei ai P.U.N.R.-ului și P.M.R.-ului sunt dușmani declarați ai drumului către democrație în România și, vezi doamne, ai guvernului Văcăroiu, așa cum se propune acesta. Ei critică, și mai adesea pe un ton răstit, în care citești sinceritatea, orice pas către Europa al autorității, fie ea prezidențială sau doar guvernamentală. Dar de votat, votează cu Puterea. Spre a amenda contradicția, își anunță, totuși, intenția de a pune capăt comediei, dând și termene, pe care apoi, firește, le prelungește.

Manevra e străvezie și prea ieftină, dar convine celor ce obțin un profit direct de pe urma convingerilor lor - fie că acesta a premers ori succedat opiniei în cauză. În rest, nu e nimeni să nu știe din care anume motiv figurează cutare pe listele P.S.M., P.M.R. și, ce să-i faci, P.U.N.R.! Și cât e de fragilă linia demarcatoare dintre aceste grupări de interese cu o atât de asemănătoare fizionomie.

Cusurul major al acestei tactici de a

Comemorări

SE împlinesc 40 de zile de la trecerea la cele veșnice a distinsului drd în teologie, preot și inginer PETRU RĂDAȘAN, al cărui suflet luminos ne va încălzi pretutindeni și în toate vremurile.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în pace în împărăția Lui. Piosă amintire din partea familiei.

Parastasul va avea loc sâmbătă, 29 ianuarie, orele 9, la Biserica Sf. Vasile Căptârești (Răzoare), București.

COMUNICAT

Organizația Muncitorească Centrală a PNȚCD anunță membrii și simpatizanții săi că **joi 27.01.1994, la ora 17**, la sediul central din B-dul Carol I, nr. 34, în sala de ședințe din corpul B, etaj I, va vorbi dl av. Ion DINU - membru în Comitetul de Conducere al PNȚCD, pe tema:

"PRINCIPIILE DEMOCRATICE DE ORGANIZARE A SOCIETĂȚII".

Mica publicitate

Diverse

● CRISTEA Viorica Geanina, pierdut carnet student. Îl declar nul.

● Numitul DOBONDI ION, cu domiciliul necunoscut

este chemat în instanță în procesul de adopție a minorei DOBONDI IONELA la data de 31.01.1994 la Tribunalul municipiului București, secția III civilă, camera 2, completul 3, ora 8.30. În caz de neapareare se judecă în lipsă.

ARMATA ȘI TRANZIȚIA

Instituție fundamentală a statului, inevitabil armata a fost și ea supusă efectelor tranziției de la societatea totalitară la societatea democratică. Deși de-a lungul celor aproape cincizeci de ani de comunism a fost supusă unor puternice presiuni politice din partea statului, armata română a reușit în mare parte să-și păstreze loialitatea față de valorile fundamentale ale poporului român și să se opună tendinței de "internționalizare proletară". Mult timp considerată o remorcă și o unealtă a partidului comunist, în ciuda celor câteva cazuri de fidelitate față de clanul Ceaușescu, Armata română a dovedit că simte româneste și a acționat în conformitate cu interesele poporului român de fiecare dată când i s-a cerut. În special, în decembrie 1989.

Din păcate la 4 ani de la acele evenimente, ea este încă departe de obiectivul său fundamental și anume acela al creării unui organism militar modern, caracterizat printr-o pregătire superioară și o dotare tehnică la nivelul anilor '90. Deși prima condiție de bază este satisfăcută, actualul corp de cadre fiind format în mare parte din oameni cu o foarte bună pregătire și puternic motivați de dragostea pentru armată și perspectiva contribuției de formare a unui viitor sector social de elită, totuși procesul de modernizare înaintea mult prea anevoios, el nefiind corelat cu necesitățile de securitate și apărare națională.

Fără a avea intenția de a nega greutățile obiective cu care se confruntă armata, greutăți generate de situația socio-economică grea prin care trece țara, nu putem să nu menționăm totuși câteva aspecte de ordin subiectiv, datorate unei anumite vointe politice, care influențează în mod negativ procesul de restructurare.

Este evident faptul că actuala putere nu este prea favorabilă creării unei armate moderne, dar se grăbește să afișeze peste tot sloganuri demagogice în favoarea acestei idei. Este de ajuns de a pomeni numai faptul că actuala coaliție parlamentară, aflată la putere, a redus sub orice limită bugetul armatei, ba mai mult, a și refuzat cu încăpățănare sporul de 100 miliarde lei propus de Opoziție, spor ce ar fi ușurat mult sarcina pregătirii de luptă. Mai este nevoie să amintim faptul că un pilot militar a ajuns să zboare în medie 50 de ore pe

an, în timp ce în Occident se zboară în medie 160 de ore pe an. Pentru actuala putere au fost mult mai presante revendicările de ordin salarial al regiilor de stat, unde de fapt se și prăpădesc o mare parte a subvențiilor, decât necesitățile armatei, care prin esența ei, constituie un corp special mult mai disciplinat și deci, în viziunea unora, mult mai docil.

Armata este încă lipsită de cadrul legislativ adecvat, situație ce se datorează manevrelor oculte din birourile celor două Camere, birouri dominate autoritar de actuala coaliție de guvernământ. De asemenea, proiectele de legi privind apărarea națională sunt împănate cu tot felul de "mici subtilități" de ordin politic, care creează porțile legale pentru fapte deosebit de grave, lucru de natură să creeze tensiuni în rândul corpului ofiteresc. Împărțim îngrijorarea multor cadre de comandă cu privire la o posibilă "reimplicare" a armatei în menținerea "ordinii constituțional", cu atât mai mult cu cât, în actuala Lege a apărării, sunt folosiți termeni precum "stare de necesitate" sau "stare de urgență", care nu au fost definiți anterior printr-o altă lege.

Cu toate că este vehiculată continuu teza "apolitismului armatei", ea este supusă din ce în ce mai des presiunilor de ordin politic, presiuni ce pornesc în special din anturajul militar de la Căpârești. Pentru anumiți ofițeri criteriul de avansare este cel al "loialității de gașcă", care tinde să înlocuiască spiritul de corp, și nu criteriul competenței profesionale.

Și ca și cum toate aceste greutăți nu ar fi fost suficiente, asistăm în aceste zile la derularea unei campanii de denigrare a armatei și a comandanților ei, campanie pornită din sânul unor partide extremiste și alimentată de interese meschine și orgolii personale nesatisfăcute.

PNȚCD consideră că dacă până la această oră s-au făcut pași pe calea reformei în armată, dovadă fiind și aprecierile internaționale pozitive, acest fapt se datorează eforturilor corpului de cadre al armatei, comandanților ei și nu actualului sau fostelor guverne, așa cum uneori s-a încercat să se spună. Dorind să rămână în istorie ca un partid care a contribuit la reclădirea noii societăți democratice în România, PNȚCD este hotărât să sprijine și în continuare efortul de reorganizare și modernizare al Armatei române, dar în același timp să fundamenteze acest proces pe efortul cadrelor tinere și de vârstă medie, pe care le considerăm cele mai apte și mai motivate de a desăvârși ceea ce s-a început.

Sperăm și suntem convinși că viitorul va dovedi că primul segment social care va reveni la normalitate va fi cel militar.

Julian Fota

Societatea Comercială

ITIA S.A.

Str. Timisoara nr. 92 - sector 6 BUCUREȘTI - ROMANIA

scoate la licitație:

- Autoizotermice ROMAN-19256-AF.5
- Semiremorci izotermice 19.AF.5
- Autotractoare ROMAN-19256
- Agregate frig Thermo-King NWD 30
- Autocamioane ARO 320-D
- Autocamion SR-113 L
- Autolaborator TVD-12 LA
- Remorcă monoax.

De asemenea, se pot vinde din stoc diferite piese schimb, subansamble, instalații aferente autoizotermelor Roman-AF4-AF5.

Licitațiile au loc săptămânal, informati:

orele 8-14

telefon: 631.08.77 interior 111.

Partidul Țărănesc a aniversat trei sferturi de veac de la constituire

Sâmbătă, 15 ianuarie, s-a desfășurat la Câmpulung, în sala de festivități a liceului, un simpozion de comemorare, prilejuit de împlinirea a 75 de ani de la înființarea Partidului Țărănesc, sub conducerea marelui om politic, Ion Mihalache. Organizator și gazdă a fost organizația PNȚCD - filiala Argeș, cu sprijinul Departamentului de studii al partidului nostru. Și era firesc să se desfășoare la Câmpulung din moment ce aici a luat ființă partidul în anul 1919. Întâlnirea a reunit pe lângă membrii de frunte ai partidului, numeroși militanți țărăniști și foști luptători din zona muscelănească din anii '50, precum și mulți, foarte mulți tineri. Acest ultim aspect a făcut de altfel ca atmosfera să fie foarte însuflețită, dovadă, o dată în plus, că la români conflictul dintre generații nu există. Vorbitori au fost mulți și nu i-am putut enumera pe toți. Oricum, în prețiu au fost prezenți domnul președinte **Corneliu Coposu**, dl. prim-vicepreședinte **Ion Diaconescu**, domnii **Ioan Lambru**, **Barbu Pîțgoi**, **Iulian Crețu**, **Romeo Nanu**.

Lucrările au fost deschise de dl. Barbu Pîțgoi. Vorbitorii au fost foarte numeroși. În referințele lor cu toți au scos în evidență personalitatea lui Ion Mihalache, iar în acest context, s-au remarcat actualitatea și perenitatea multora dintre ideile teoretice, care s-au impus ca principii de bază încă de la întemeierea Partidului Țărănesc în 1919. Acestea s-au zămislit în tranșeele de la Mărășești, unde a luptat întemeietorul partidului. De altfel, similitudinea acestor principii cu acelea ale Partidului Național Român din Transilvania a și dus, în numai câțiva ani, la fuziunea celor două partide în PNȚ în anul 1926.

Și pentru că s-a făcut istorie, a fost amintită și rezistența armată anticomunistă cea mai lungă din România: în Muscel - 12 ani. Supraviețuitorii acestora s-au aflat, în sală și, cum era firesc, au reamintit că România încă nu este reunificată. Basarabia și Bucovina aflându-se sub ocupație străină.

Dan Bănică

135 de ani de la Unirea Principatelor

Întâlnirea de la Palatul Șuțu

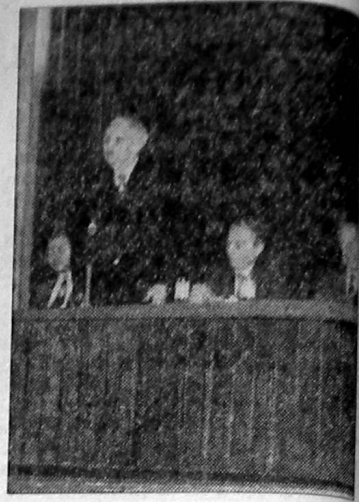
Înfăptuirea Unirii Principatelor a fost sărbătorită de P.N.T.C.D., Departamentul de studii, Doctrină și Programe în colaborare cu Asociația Inginerilor, la Palatul Șuțu, prin organizarea unui Simpozion cu tema "135 de ani de la Unirea Principatelor".

Realist ca de obicei, domnul **Ion Diaconescu**, prim-vicepreședinte P.N.T.C.D., în cuvântul de salut din partea P.N.T.C.D. a apreciat că "până când nu se vor schimba condițiile de dincolo de Prut, sunt puține șanse de unire cu Basarabia"; parafrazându-l pe Mihail Kogălniceanu, domnul prim-vicepreședinte a apreciat că momentan în România "la vremuri noi, tot noi".

În comunicarea domnului acad. prof. dr. **Gabriel Tepelea**, intitulată "Unirea Principatelor de la 1859 - coordonate și conexiuni", se subliniază calitatea intelectualilor care au luptat pentru Unire "făcând din Milcov un râu interior contrar voinței Austriei și Turciei".

Domnul dr. **Stan Aposol**, cercetător științific la Institutul de Istorie "Nicolae Iorga", a prezentat comunicarea "Contextul internațional al înfăptuirii Unirii Principatelor", reliefând că în anul 1858 Convenția de la Paris reglementează statutul Țărilor Române în ideea unui stat unitar național român; după înfăptuirea Unirii, la 24 ianuarie 1859, țări occidentale ca Franța, Marea Britanie au manifestat un interes deosebit pentru țările de la gurile Dunării.

Domnul **Alexandru Badea**, cercetător științific la Muzeul de Istorie al Capitalei, a susținut comunicarea "Problema

țărănească în perioada domniei lui A.I. Cuza".

Domnia sa arată că Ioan Gh. Valentinianu, în anul 1863, în publicația "Reforma", afirma: "Țăranul este temelie și viitorul țării. Până nu vom împroprietări pe țărani nu vom avea o țară puternică".

În încheiere, domnul președinte al P.N.T.C.D., **Corneliu Coposu**, a apreciat că data de 24 ianuarie 1859 reprezintă începutul înfăptuirii României moderne.

Arătând contextul internațional din perioada respectivă, domnia sa a apreciat că interesele statelor mici au fost sacrificate în raport cu interesele marilor puteri; neamul românesc a reușit să supraviețuiască celor de atunci și acum va trece peste opreliștile pune de un domn Văcăroiu sau de un domn Iliescu.

Sala a fost arhiplină, am remarcat prezența unor ziariști, a televiziunii Soti, a unor personalități ale partidului.

Asociația Inginerilor

Conf. dr. ing. **Nicolae Băran**

La Organizația Muncitorească Centrală a PNȚCD continuă ciclul conferințelor săptămânale

"Prof. Dr. Ion Jovin, personalitate științifică și politică"

În cadrul acțiunii politice săptămânale a Organizației Muncitorești PNȚCD, dl. ing. **ZAGAN VICHENTE**, consilier PNȚCD, a ținut conferința cu subiectul "Prof. Dr. Ion Jovin, personalitate științifică și politică".

Deoarece domnul Prof. Ion Jovin, în vârstă de 95 ani, nu a putut participa direct, am fost onorați de prezența Doamnei Dr. Jovin și a fiului său Dr. Gh. Jovin, medic primar la Clinica Fundeni.

Conferința a scos în evidență personalitatea

științifică și politică a domnului prof. Dr. Ion Jovin, fost medic personal al lui Iuliu Maniu, participant direct la actul Unirii de la Alba Iulia.

Domnia Sa și-a făcut studiile la Budapesta și Cluj. A practicat medicina la Cluj, București, Paris, Berlin etc. A trecut prin toate treptele științifice de la preparator la profesor universitar fiind scos din corpul profesoral de către politicieni comunisti din facultățile de medicină din atunci.

Marele om de stat Iuliu Maniu a fost arestat din Sanatoriul Domniei Sale din Bd. Dacia nr.

19. După un scurt timp a venit și rândul dlui Jovin care a fost arestat prima dată de Sf. Ion în 1948 și a doua oară de Sf. Maria în 1952. A executat 7 ani și jumătate de temniță politică, asta ca "recompensă" a comunistilor pentru activitatea științifică a celui care a inițiat în România tratamentul cancerului cu ajutorul radiatilor.

În cadrul conferinței s-au intercalat chiar "declarații directe" ale Domniei Sale, date la diverse publicații bucureștene, privind Unirea și

activitatea sa în jurul marelui om de stat Iuliu Maniu.

Este îmbucurător faptul că pentru activitatea științifică Domnia Sa este în pragul confirmării ca membru de onoare al Academiei Române și al Academiei Medicale.

La sfârșitul conferinței Domnul Președinte **Ion Lambru** a mulțumit familiei Jovin pentru prezența sa în sală.

Vichente Zagan

Morala creștină și responsabilitatea socială

Când dl. Ion Lambru, președintele Organizației Muncitorești Centrale a Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat l-a prezentat cu prilejul celei mai recente întâlniri săptămânale de la sediul O.M.C. pe conferențiarul zilei, dl. conf. Dr. **Nicolae Constantinescu**, numeroasa asistență a perceput că o mare personalitate va transforma acea seară într-o sărbătoare a spiritului.

Acest adevăr s-a dovedit atât prin tema abordată de vorbitor, membru marcant al Alianței Civice, cât și prin felul în care subiectul expunerii "Moralitatea creștină și responsabilitatea

socială" a fost tratat și exemplificat.

Morala creștină, învățatură și ansamblu de principii, ce datează și izvorăsc din însăși percepțele predicade de Mântuitorul nostru Iisus Christos, este veșnic perenă și va lumina lumea atât cât lumea va exista.

Reverberațiile ei au atins cele mai largi depărtări, dar au cunoscut și reculuri importante, datorită nu numai împrejurărilor exterioare independente de voința oamenilor dar și datorită cauzelor interne tinând de construcția de structura celor ce trebuie să o pună în practică și de fluctuațiile lor - uneori foarte mari - de

mentalitate și adaptare.

Pentru că - fără discuție - morala creștină are o legătură indisolubilă cu comportamentul social, cu responsabilitatea ce incumbă fiecărui purtător al acestei torțe - față de semenii săi și față de colectivitate.

În fața de ce în momentul actual, aceste două coordonate stau la baza dezvoltării și evoluției societății umane, spre un viitor care să fie cât mai aproape de perfecțiune și cât mai accesibil. Pentru aceasta a pledat dl. conf. dr. N. Constantinescu, și a reușit să convingă pe toată lumea. (F.L.)

La Conferința de presă a PNȚCD au fost nominalizate principalele probleme cu care se confruntă țara

La Conferința de presă a PNȚCD de luni, 24 ianuarie, dl. senator **Radu Vasile**, purtător de cuvânt, a făcut o analiză a fenomenului politic general. Referindu-se la sesiunea extraordinară a Senatului, a precizat că o consideră ca o reacție neserioasă la cererea inițială a Opoziției de convocare a unei astfel de sesiuni, aceasta nemaivădând acum obiect. Referitor la remanierea guvernamentală, se apreciază că actuala coaliție parlamentară și guvernul sunt principalii responsabili de situația în care se

află astăzi țara. Nu se poate susține Cotrocenilor, conform căreia actualul guvern este obligat să depindă de partidele extreme datorită lipsei de cooperare a Convenției disponibilitatea de cooperare politică, dar oferta ei a fost primită cu răceală, mai exact cu un refuz net.

• PUNR încearcă să-și modifice imaginea de partid extremist. Un eventual guvern PDSR + PUNR se va confrunta cu o complexitate de probleme cărora nu le va

putea face față, în contextul aplicării memorandumului cu FMI. Pe de altă parte, sprijin extern, absolut necesar.

În continuare, dl. președinte **Corneliu Coposu** a subliniat că situația politică din țară răspundă unor invitații ale partidelor creștine-Elveția. De asemenea, va face o vizită și M.S. Regele. Dl. deputat **Gabriel Tepelea** a transmis mesajul uniștilor basarabeni aflați

înaintea alegerilor parlamentare. Răspunzând la întrebări, președintele PNȚCD a precizat că un guvern de coaliție posibil PDSR + PUNR ar ajunge în maximum 3 luni la un faliment total. De aceea, partidul relativ majoritar, va fi nevoit să se debaraseze de combinația cu partidele extreme. Nici un partid, în afara celor din opoziție nu are un program de scoatere a țării din criză. Prevederile memorandumului nu le pot aplica nici guvernul Văcăroiu, nici un alt partid din actuala coaliție. (B. Dan)

Falimentul politicii noastre externe

Dacă vizitarea celor trei state care au făcut parte din fosta URSS, Ucraina, Rusia, și Belarus, a marcat încheierea unor lungi și importante tratative privind distrugerea unora din armele nucleare aflate pe teritoriile lor și neproliferarea celorlalte, nu mai puțin importantă pentru securitatea statelor foste satelite ale URSS a fost vizita de la Praga.

Din păcate, președintele Ion ILICI Iliescu nu a fost invitat să participe ca reprezentant al României la discuțiile de la Praga cu toate că am convingerea că diplomația românească a făcut eforturi pentru a obține această invitație. În acest context, trebuie privită vizita fulger făcută în Statele Unite în prima parte a lunii decembrie de Teodor Meleșcanu, ministrul nostru de externe. Rezultatul a fost negativ; iar Ion ILICI Iliescu a trebuit să se mulțumească, ca rudele sărace, cu o vizită de patru ore a dnei

Madeleine Albright, ambasadorul SUA la ONU, care i-a explicat obiectivele și felul în care România poate avea acces la "Parteneriatul pentru pace".

Acesta este rezultatul modului în care este privit Ion ILICI Iliescu în lumea liberă: ca un președinte care perpetuează în țara sa sistemul centralist de tip comunist, este refractar unei reale privatizări și restructurări a economiei și care menține la putere guverne cu ajutorul unor partide extremiste ca PSM, PRM și PUNR și a unor personaje de teapa lui Corneliu Vadim Tudor și Adrian Păunescu.

În perspectivă, pentru securitatea și integritatea României, menținerea la distanță a lui Ion ILICI Iliescu este, mai mult ca oricând, deosebit de dăunătoare, deoarece nu este absolut necesară umbrela de securitate pe care ne-o poate asigura NATO, mai ales în condițiile în

care situația și perspectivele fostului imperiu sovietic nu sunt clare și când acolo un scleratul ultranaționalist ca Jirinovski obține cel mai mare număr de voturi în alegeri.

Este de vină Ion ILICI Iliescu pentru situația extrem de grea în care se află țara noastră acum? Nu, nu este! Ion ILICI Iliescu este așa cum l-a lăsat Dumnezeu și a fost educat, cu concepțiile pe care însuși unul din prenumele sale le sugerează.

De vină sunt cei care au ales la cărmărituri un asemenea președinte! Oare cât timp va mai fi necesar pentru ca majoritatea electoratului nostru să înțeleagă că soarta sa pe plan intern și a României pe plan extern depind de el și numai de el.

dr. ing. Șerban Săndulescu
senator PNȚCD de Vâlcea

Comuniștii fără putere nu înseamnă nimic

Ei nu știu decât să pescuiască în ape tulburi

Dacă după decembrie 1989 au reapărut partidele istorice, ce și-a zis Ion Iliescu: "de ce n-am (re)apărea și noi, comuniștii? Că doar facem și noi istoria țării de atâtea vreme!" Și au reapărut. Și iar s-au cocoțat în căreia noastră. Și iar nu mai vor să se dea jos. Ei spun că au experiență; și au - în măsuri. Astfel, dl. Iliescu, maimuțărind un dialog cu opoziția, s-a spălat pe mâini de orice datorie, trimițându-i pe membrii C.D. - ca un prim secretar de județ - să cadă singuri la pace cu PDSR-ul. Și pentru că tot s-a spus că minge se află la el, a pasat-o oamenilor săi de încredere, care s-au pus degrabă pe treabă. Aceștia au reușit să zdruncine se pare ceva din solidaritatea sindicală. C.N.S.L.R. "Frăția" a manifestat deja anumite rezerve față de participarea la greva generală și erau semnale, săptămâna trecută, că ar trata cu guvernul salariul mediu pe țară. Pe de altă parte, unele federații sindicale au părăsit cele două confederații "ALFA" și BNS în favoarea celei de mai sus, mai puțin combativă. Pe lângă acestea, sindicate de ramură, de câțiva vreme, ba amenință cu greve, ba anunță că nu mai participă la nici o grevă dacă mai primesc un pol la leafă. Astea toate ca să fie confuzia mai mare. Este limpede că avem de-a face cu manevre abile ale puterii de la Cotroceni, domeniu în care dl. Iliescu este neîntrecut. PUNR-ul s-a umflat în pene ca un curcan, lăudându-se că va intra la guvernare, apoi parlamentul Sălăgean și-a dezavuat proprii

colegi de partid, susținând că nu au cadre apte să fie miniștri. Păi, nici nu le-au avut vreodată!

În aceeași regie a creării de confuzie s-au înscris și aparițiile din ultima vreme ale lui Adrian Năstase. Acesta, un perfecționist al limbajului de lemn, cu aer doct, a răstălmăcit în așa chip termenii de pact social și politic încât ne-a năucit pe toți. De fapt, asta a și vrut: ca românii să-i lase în plata Domnului pe toți, cu păcatele lor cu tot, că el tot nu are ce mânca.

Puterea acuză mereu că opoziția vrea să pună mâna pe putere. Prin asta ar trebui să înțelegem că puterea ar aparține de drept comuniștilor? Au crezut "puternicii" că amenințarea sindicatelor cu greva generală și motiunea de cenzură (cu greu respinsă), din decembrie anul trecut, a fost un foc de paie. S-au înșelat, pentru că felul în care vor întreprinde reformele pe care le impune memorandumul cu FMI-ul îi va duce de răpă. Pe de altă parte, există deja o societate civilă activă, a cărei forță s-a dovedit și în cazul Everac.

Pierderea puterii pentru un comunist înseamnă desființarea sa ca om. El fără slujbă bună la stăpânire nu înseamnă și nu este în stare să întreprindă nimic. Meserie nu are (de multe ori nici școală), să facă afaceri nu este în stare, decât poate dubioase. Nu i-ar mai rămâne decât să pescuiască, și asta numai în ape tulburi. Este singurul lucru la care se pricepe.

Dan Bănică

Congresul de constituire a sindicatului țăranilor - PROPACT

Debutând cu un material trimis de dl. prof. Dan Drăghici și publicat de "România liberă" în 22 aprilie 1993 - **Bătălie juridică pe plan național**, în numai câteva luni, sindicatul țăranilor s-a înregistrat la Judecătoria din Pitești sub denumirea de PROPACT. Ecoul a fost foarte mare și nu numai în țară. Astfel că în 22 și 23 ianuarie s-a ajuns la Congresul de constituire. Se pare că la ora actuală numără peste 90 000 de membri.

Lucrările s-au deschis, așa cum șade bine unei adunări creștine, cu un Te Deum slujit de un sobor de preoți în frunte cu pr. prof. Constantin Galeriu. De altfel, sindicatul s-a declarat ca aparținând sferei sindicatelor creștine. Fîind un congres de constituire, era firesc să fie un program foarte încărcat. Problemele agriculturii sunt poate cele mai spinoase la ora actuală la noi în țară, așa că programul, altfel minuișos întocmit, nu a putut fi întrut totul respectat. Numai referirile vorbitorilor la abuzuri ar putea face obiectul unui volum.

La lucrări au fost prezenți și invitați ai vieții politice (s-au prezentat numai cei din opoziție) și ai unor ambasade. Dintr-o astfel de uniune salutat de la tribună înființarea celui mai mare sindicat al agricultorilor din România.

Dan Bănică

În fruntea conducerii a fost ales ca președinte prof. Dan Drăghici, inițiatorul mișcării

Lăsând la o parte problemele firești pentru un congres de constituire (alegerea conducerii centrale, amendamentele la statut și alte chestiuni de procedură), am reținut câteva adevăruri dureroase ridicate de vorbitori: Legea 18 a fost numită o adevărată fărâdelege, iar sabotarea aplicării ei de către partidul de guvernământ a condus la numeroase abuzuri, lipsa unei legislații menite să încurajeze agricultura. Dar cel mai mult au fost blamate IAS-urile (mulți refuzând să le numească altfel), adevărate instrumente de confiscare a confiscărilor din anii '50. În chestiunile generale politice, PROPACT-ul a anunțat că se alătură acțiunilor concertate ale opoziției și ale celor două confederații sindicale "ALFA" și B.N.S., menite să ducă la o reformă economică și democratică reală.

A fost constituită Liga Primarilor Național-Țărăniști

La 21.01.1994 a avut loc la București, la sediul central al PNȚCD adunarea Biroului Central al Ligii Primarilor Național-Țărăniști creștin-democrați constituită din 21 membri. Cu această ocazie s-a marcat solemn începerea funcționării Ligii, prin Hotărârea Judecătorească, aceasta devenind persoană juridică cu drept de desfășurare a activității în România și de a întreține relații internaționale.

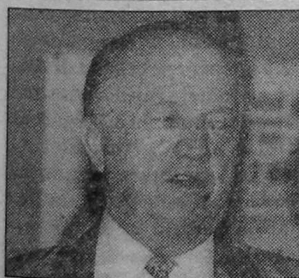
Referitor la acest moment, i-am solicitat dl. **Julian Crețu** - viceprimarul general al Capitalei o scurtă declarație: "Astăzi a fost stabilită prin Hotărârea Biroului Central data la care va avea loc constituirea primarilor și consilierilor PNȚCD din toată țara și anume 11 martie. Locul de desfășurare va fi la sediul Central al PNȚCD din București.

Se vor dezbate probleme privind administrația locală - împliniri, neajunsuri,

deziderate - și probleme privind întărirea și perfecționarea ideii de proprietate în România."

Până pe data de 11 martie a.e., data constituirii primarilor și consilierilor PNȚCD, "DREPTATEA" va reflecta în continuare dificultățile cu care se confruntă administrația locală.

Ovidiu Pătrășcanu

Dirigitorii europeni ai problemelor tineretului, prezenți în România, s-au întreținut exclusiv cu demnitarii criptocomuniști

Se cunoaște faptul că, pentru fiecare problemă generală, Consiliul European dispune de structuri instituționale, structuri care beneficiază de scheme cu suficienți funcționari europeni și de fonduri destul de consistente.

În domeniul tineretului (unul din cele douăsprezece identificate ca atare) există un Centru European pentru Tineret, condus de către un Birou European de Coordonare. Aceste instituții sunt conduse de către domnul director Franco Marziale. Centrul European pentru Tineret dispune de contacte de tip special cu Internaționalele politice de tineret (creștin-democrat, liberală și social-democrat), precum și cu Centrul Europeană a Consiliilor Naționale de Tineret (CENYC), organism care centralizează, la nivel european, Consiliile Naționale, formate în fiecare țară de către organizații politice și apolitice de tineret, unite de principiul interesului național specific în colaborare cu ministerele de tineret, în vederea derulării (de comun acord) a unor programe care vizează formarea unor lideri de tineret și rezolvarea unei problematici specifice fiecărei țări.

În România - datorită manevrelor murdare ale Ministerului Tineretului și Sporturilor, coroborate cu activitățile subterane ale organizațiilor de tineret ale partidelor ce compun coaliția guvernamentală și ale asociațiilor "apolitice" aservite puterii (Liga Tineretului din România, UNIS etc.) - formarea unui real și reprezentativ Consiliu Național al Tineretului, întârzie să se producă, situație care avantajează puterea.

Situația este avantajoasă pentru un regim autoritar și exclusivist, așa cum este regimul Iliescu. De patru ani, Ministerul Tineretului și Sporturilor "administrează" împreună cu organizațiile de tineret obediente și împreună cu Convenția Fundațiilor pentru Tineret, bucurile imense rămase moștenire de la UTC și UASCR. Nici un raport de activitate, nici un raport financiar nu au permis opiniei publice sau comisiilor parlamentare să accedă în interiorul acestei probleme.

În același timp, este de bun simț recunoașterea faptului că singurele organizații de tineret semnificative numeric și structural sunt cele ale partidelor opoziției democratice (P.N.T.C.D., P.S.D.R., P.N.L.) și cele integrate mișcărilor civice, precum Liga Studenților. Apare - din acest motiv - drept hilară încreșnarea puterii de a nu lua în seamă tineretul democratic și organizațiile acestuia, de a nu le pune la dispoziție programe și bunuri publice. Lucrul este cu atât mai grav cu cât - în județe - MTS și Convenția Fundațiilor pentru Tineret au înstrăinat scopului inițial cluburile pentru tineret, transformându-le în cazinouri gestionate de SRL-uri suspecte.

Ar mai fi de subliniat și faptul că în primăvara anului 1993, Gh. Angelescu (pe atunci ministru la MTS) a semnat la Viena o Declarație a miniștrilor de tineret europeni, Declarație prin care se obligă să deschidă societății civile accesul la informație și la bunuri în acest domeniu.

În aceste condiții, dirigitorii europeni ai problemelor tineretului (domni Franco Marziale, director al Direcției Tineret, Jean-Philippe Restayeu, președinte al Biroului European de Coordonare, Alain Roy, raportor pentru România și Turcia, și

doamnele Verena Taylor și Caroline Venk de la Centrul European pentru Tineret) au întreținut relații exclusive și preferențiale numai cu demnitarii criptocomuniști Gh. Angelescu și Alex. Mironov, precum și cu lacheii "apolitici" ai acestora, de la Liga Tineretului din România și de la UNIS.

În săptămâna 7-15 ianuarie 1994 aceștia au fost din nou în România pentru derularea unui program comun cu Ministerul Tineretului și Sporturilor la Timiș (jud. Brașov). În toată această săptămână nu au binevoit nici o dată să discute și cu adevărații reprezentanți ai tineretului român.

Va urma, bineînțeles, un raport despre România la fel de neadevărat ca și cel anterior, raport încheiat între fripturi și sticle de vin. Iar marele perdant al acestei stări de lucruri va fi, din nou, tineretul acestei țări. Occidentul va derula, în continuare, programe de milioane de dolari cu fiii activiștilor ceaușști și ai securiștilor, programe coordonate de fostul informator de la Uniunea Scriitorilor, Alex. Mironov.

Nu credem că această atitudine, de ignorare a celor mai puternice organizații de tineret și a marilor probleme din România va servi cu ceva domniilor de la Consiliul European. Ea servește, deocamdată, doar lui Mironov și regimului Iliescu.

Petrișor Peiu

PDSR trebuie lăsat să-și sape singur mormântul

Într-o vreme în care devine din ce în ce mai evident eșecul regimului criptocomunist al lui Ion Iliescu, acesta încearcă să se scutură de răspunderea politică prin realizarea unui pact social și politic cu instituțiile civile și cu opoziția democratică. Una dintre constantele oricăror regimuri extremiste (fie ele fasciste sau comuniste) este imposibilitatea rezolvării problemei economice. Economia unei țări cu regim autoritar nu numai că nu poate progresa, dar va scădea continuu și la toți indicatorii. Este neîndoielnic că regimul Iliescu este un regim extremist și autoritar chiar prin natura Partidului Democrației Sociale, continuator de drept al Partidului Comunist. Nu putem să cădem în capcana de a considera extremiste doar partidele ca România Mare și Socialist al Muncii pentru că, în fond, PDSR este construit pe scheletul fostei coloane a V-a sovietice în România: atât Ion Iliescu, cât și Virgil Măgureanu, Silviu Brucan, Alexandru Bărlădeanu și ceilalți sunt cunoscuți ca foști agenți KGB în țară, urmăriti ca atare chiar și de poliția politică a lui Ceaușescu. Faptele care au compromis total actuala putere ne îndreptătesc, de asemenea, să afirmăm caracterul extremist al său: gruparea foștilor activiști și securiști într-un Front reprezintă o asumare a totalitarismului pentru că orice astfel de Front a fost

înalt ale impopularității pe care le atinsese - în sens invers - Ion Iliescu în mai 1990. PDSR nu se mai bucură de sprijinul nici măcar al unui român din șase. PUNR, servanțul fidel al regimului, a antrenat România într-o serie de scandaluri internaționale, provocând ostilitatea Europei democratice. PSM se întărește cu fiecare eliberare a unui fost membru CPX. Opoziția democratică (CDR) a crescut constant, ajungând să fie agreată de majoritatea românilor și să aibă suficient de mulți specialiști pentru a putea guverna singură. Locomotiva CDR este PNTCD, cel mai important partid din țară, din punct de vedere numeric și al credibilității interne și externe.

Înțelegem, de aceea, foarte bine dorința lui Iliescu și a partidului său de a încheia un pact politic cu opoziția democratică, pact care ar feri puterea de răspunderea politică a distrugerii țării și care i-ar permite acesteia să guverneze, în continuare.

Credem că acceptarea de către CDR a unui asemenea pact ar fi fost o mare eroare: PDSR trebuie lăsat să-și sape propriul mormânt și orice comunist trebuie gonit de la conducerea țării.

Singura soluție rațională - pentru opoziția democratică - o constituie preluarea puterii efective prin alegeri generale sau prin cedarea locului de către oamenii lui Ion Iliescu. Numai o reformă autentică și profundă poate salva țara: retrocedarea integrală a proprietăților confiscate de către cele trei regimuri comuniste consecutive (Dej, Ceaușescu, Iliescu), restaurarea tradiției europene și monarhice a României, condamnarea politică și juridică a fostelor partide comuniste, precum și îndepărtarea definitivă a tuturor activiștilor bolșevici și a tuturor

securiștilor.

Pactul politic reprezintă o capcană și pentru că orice negociere politică cu un partid extremist (comunist) nu poate avea un rezultat democratic și pentru că acest rău universal (bolșevismul) trebuie izolat și condamnat. Cel mai bun exemplu în acest sens îl reprezintă Italia, unde partidele democratice au refuzat constant orice formă de parteneriat cu comunistii, deși aceștia dețineau o treime din preferințele electorale.

Pentru că nu se poate trata binele național cu agenții sovietici și pentru că nu se poate avea încredere în cei care ne-au ucis părinții și bunicii.

"Modelul singaporez" - ultima achiziție a propagandei oficiale, o politică socialistă în construirea și repartizarea locuințelor

Miracolul economic singaporez a fost evocat cu un entuziasm înduioșător de parlamentari români de diverse orientări politice. Cu excepția social-democratului Constantin Avramescu, atent și la procesele de privatizare a marilor monopoluri de stat, ceilalți membri ai delegației române n-au avut ochi decât pentru politicile de asistență socială de tip socialist pe care le-a aplicat în ultimii 15 ani guvernul acestui minuscul stat din Asia de Sud-Vest. Dl. Adrian Năstase a evocat în două conferințe de presă succesive politica în domeniul

construcției și repartizării locuințelor din fondurile statului -

care "seamănă cu modelul nostru de până în 1989" - și a asociat la

aceste observații proprii recomandarea... regelui Thailandei de a cooperativiza agricultura romană.

Opțiunile economice de tip socialist nu afectează decisiv relațiile externe cu Occidentul, ne-a asigurat dl. Adrian Năstase. "Cehia și Ungaria au mers pe celălalt drum - a observat domnia sa - dar asta nu le-a ajutat cu nimic în câștigarea simpatiei NATO". Am asistat stupefiați la primele semnale publice ale unui nou program de guvernare socialistă în România. (Mihai Pop)

A doua zi după închiderea sesiunii extraordinare Guvernul scoate pe masă 16 proiecte de ordonanțe

Somai de reprezentanții opoziției să predea Parlamentului pentru dezbatere proiectele viitoarelor moțiuni, ministrul pentru Relații cu Legislativul, dl. Valer Dorneanu, a răspuns la începutul lunii ianuarie că ele "nu sunt gata" și că guvernul ar putea să nu uzeze de dreptul de a emite ordonanțe în scurtul interval de timp de până la 1 februarie. A doua zi însă, după închiderea sesiunii extraordinare, iată că nu acoperă evasitotalitatea domeniilor în care guvernul a obținut abilitarea de a legifera provizoriu. Se confirmă astfel temerea unei părți a Legislativului cu privire la diluarea puterilor Parlamentului, în favoarea unui executiv dispus să-și acopere proasta gestiune prin corecturi de buget făcute fără controlul Legislativului, ne-a precizat dl. Radu Vasile, senator PNTCD. (Mariana Stoiciu)

Problema Basarabiei și a Bucovinei de Nord

Corneliu Coposu

partea a II-a

La 28 octombrie 1920, Anglia, Franța, Italia și Japonia, în Tratatul de la Paris, încheiat cu statul român, au recunoscut în temelie etnic, istoric și geografic, că Basarabia este parte integrantă a României cu drept de suveranitate. S-a admis că unirea Basarabiei din 1918 cu Vechiul Regat a fost juridiceste valabilă.

Printr-un șir de înțelegeri bi și multilaterale, între care și tratatul Briand-Kellogg, Rusia Sovietică s-a angajat în scris, între cele două războaie mondiale, să nu recurgă în nici o împrejurare și pentru nici un motiv la forță, pentru soluționarea vreunui diferend cu România.

În total dispreț față de aceste angajamente, având în spate Pactul criminal nazist-bolșevic Hitler-Stalin, din 23 august 1939, Rusia a acaparat din nou Basarabia cu forța, la 28 iunie 1940, și a ocupat și nordul Bucovinei, care nu fusese niciodată parte din imperiul rus. Puterile democratice occidentale n-au acceptat, spre onoare lor, Pactul Hitler-Stalin, iar prin Carta Atlanticului din 1941, SUA și Anglia, la care s-au raliat Franța și China, au declarat cel mai solemn că nici o achiziție teritorială nu va fi validată după război fără acordul explicit al populației respective. Nici când populația Basarabiei și Bucovinei de Nord n-a consimțit să facă parte din URSS și, de fapt, nici când

n-a fost consultată. Înglobarea acestor teritorii imperiului bolșevico-rus s-a făcut cu o brutalitate fără precedent. Populația românească a fost secătuită spiritual și material, deportată în Siberia și lichidată fizic, în mare parte, vreme de o jumătate de secol de comunism.

La zdrobirea și prăbușirea comunismului, în anii 1990, ar fi fost normal ca Basarabia să fie eliberată nu numai de bolșevism, dar și de imperialismul rus, care a constituit esența fostei URSS.

Într-adevăr, s-a creat o aparență înșelătoare în această privință. La 24 decembrie 1989, sub implacabilă și dreaptă pedeapsă a istoriei, fosta URSS, a cărei succesoare afirmată oficial este Rusia de astăzi, a declarat că nul și neavenit **ab initio** Pactul Hitler-Stalin. Consecința juridică imediată ar fi trebuit să fie **revenirea** acestor teritorii la granițele României de dinainte de 28 iunie 1940, așa cum e cazul Țărilor Baltice (ocupate de URSS în virtutea aceluiași Pact). În cazul Țărilor Baltice s-a revenit la starea lor de dinainte, la independența ce exista la acaparea lor de URSS în 1940. Basarabia n-a fost, nici până la 1940, și niciodată înainte de această dată, stat independent, ci parte integrantă a Moldovei și a României.

- va urma -

NICULINA MIHALACHE

S-a născut în anul 1890, în comuna Dobrești, județul Muscel, fiind fiica preotului **Ioan Dumitrescu**. A urmat 5 clase primare în sat, cu tatăl său, care era și învățator. Deși nu a avut studii universitare, a învățat singură toată viața, fiind o autodidactă. S-a căsătorit în anul 1907 cu Ion Mihalache, din Topoloveni, care va deveni astfel ginerele preotului Dumitrescu, ulterior primul sfătuitor la începuturile carierei sale politice. Preotul Dumitrescu era discipolul lui **Dobrescu-Argeș** și, pe această cale, se va face transferul de idei ale acestuia către Ion Mihalache, care le va dezvolta, le va amplifica și le va duce la triumf.

Niculina Mihalache a fost o soție devotată, un real și neprețuit sprijin în uriașă luptă și activitate politică desfășurate de soțul său. Până în anul 1947, nu a jucat vreun rol politic, s-a manifestat cu multă discreție la umbra soțului său. Totuși, așa cum era practica în viața politică de atunci, Niculina Mihalache a patronat diverse inițiative și activități cu scop filantropic, cultural, social. Ca o mențiune specială, trebuie să reținem păstrarea funcțională a școlilor de gospodărie pentru fete, din Topoloveni și Dobrești.

Abia o dată cu arestarea lui Ion Mihalache,

che, intervenită la 15 iulie 1947, Niculina Mihalache va arăta adevărată sa forță morală și se va dovedi o mare luptătoare politică, ce face cinste femeilor române. Arestată pentru prima dată la 20 iulie 1947, în casa părinților actualului prim vicepreședinte al PNȚD, Ion Diaconescu, la Botești, ea va îndura vreme de 17 ani calvarul temnițelor și lagărelor comuniste.

Eliberată în anul 1964, grav bolnavă, își va petrece restul zilelor în spital. Simțindu-se sfârșitul aproape, cere cu insistență autorităților să-i permită să aducă osemintele lui Ion Mihalache la Dobrești și să fie lăsată să moară în casa ei din sat, casă care era confiscată. După mai mulți ani, i se permite acest lucru și, în anul 1971, împreună cu câțiva prieteni, înhumează osemintele lui Ion Mihalache la Dobrești.

La câteva luni după aceea, moare și ea într-o cameră din casa ei (restul casei este și acum ocupat de Dispensarul Comunal). Ea moare cu sufletul împăcat că și-a îndeplinit această ultimă și sfântă datorie față de soțul său, Ion Mihalache, martir al neamului românesc.

Președintele Organizației de Femei P.N.T.C.D. pe țară,
Florica Raica

Cine l-a ucis pe Mareșalul Ion Antonescu?

În Evenimentul zilei, nr. 468 din 8 ian. 1994, Silvana Pătrășcanu publică un interviu luat dnei **Maria Stoika**, văduva lui **Titus Stoika**, unul din cei doi avocați, din oficiu, în procesul intențat de comuniști, în anul 1946, Mareșalului Ion Antonescu.

Din spusele dnei Maria Stoika, plantate pe măturările soțului ei, decedat în 1983, rezultă că "**Mareșalul a refuzat să facă cerere de grațiere**", și că "**cererea de grațiere, adresată Regelui de mama Mareșalului, a fost oprită de Petru Groza**". Și tot dna Maria Stoika ne

încuștește că - potrivit declarațiilor soțului ei - "**Mareșalul era nedumerit de faptul că Mama și Brătianu au evitat să facă ceva pentru el**" (pentru Ion Antonescu).

Se vede că **Titus T. Stoika** și, cu atât mai puțin Mareșalul Antonescu n-au știut (și, în fapt, nici n-aveau cum să știe) că **Iuliu Maniu** intervenise, de cel puțin două ori, pentru comutarea pedepsei cu moartea.

Aceste fapte sunt consemnate de **Iosif Toma Popescu**, unul dintre secretarii de atunci ai lui **Iuliu Maniu**, într-un articol publicat în

"Comuniunea Românească" din Detroit (USA), anul VII, nr. 17, 1979.

Din articolul în cauză aflăm că președintele PNȚ, **Iuliu Maniu**, cerea lui **Petru Groza**, printr-o scrisoare intermediată de dr. **Nicolae Lupu**, "comutarea pedepsei capitale", amintindu-i șefului guvernului din acea vreme, adică lui **P. Groza**, că el însuși fusese eliberat din închisoare de către Mareșalul Antonescu la intervenția lui **Iuliu Maniu**.

A doua scrisoare a președintelui PNȚ prin care se cerea salvarea vieții Mareșalului a fost

înmănată lui **Petru Groza** tot prin mijlocirea doctorului **N. Lupu**. Răspunsul lui **Groza** a fost că "**nu se putea face nimic fiindcă puterile aliate (citește Uniunea Sovietică) se opuneau la comutarea pedepsei cu moartea**".

Iată, deci, încă o dovadă că cei ce l-au asasinat pe Ion Antonescu au fost sovieticii și cozile lor de topor din România de teapă lui **Petru Groza**.

Petre Diaconu

Gavril Danielescu, un erou al neamului românesc

Învățătorul **GAVRIL DANIELESCU** s-a născut spre sfârșitul sec. XIX, în satul **POPEȘTI**, com. **FĂRCAȘA**, jud. Neamț. Facea parte dintr-o numeroasă familie de răzeși, vestiți pentru priceperea și hărnicia lor. Un hrisov domnesc de la **Ștefan Vodă** cel Mare a ridicat acest neam, pentru fapte de vitejie, în rândul micilor boieri de țară, dându-i cu pământ, iazuri, mori și frânghie de pădure.

Absolvent al Școlii Normale "VASILE LUPU" din Iași - învățător în satul **CĂRJA**, com. **FĂRCAȘA** (jud. Neamț), **Gavril Danielescu** devine directorul școlii din **LĂMĂȘENI** (fostul jud. **BAIA**).

Declanșarea primului război mondial îl află, prin gestul său voluntar, locotenent al Regimentului 7 infanterie, **Prahova**, cu care participă în 1917 la crâncenele lupte de la **Mărășești** pe valea **SUȘITEI**, din 25-27 iulie 1917. În aceste împrejurări s-a distins comandând o companie de mitraliere. Fiul eroului **Gavril Danielescu**, fostul căpitan de cavalerie **Ștefan Danielescu** (fost deținut politic) mi-a istorisit un episod de război, petrecut în vecinătatea **Mărășeștilor**, în urma căruia i s-a conferit tatălui său de către Republica Franceză, **ORDINUL NAȚIONAL AL LEGIUNII DE ONOARE** cu grad de cavalier.

"Existau la **Mărășești**, pe două cote, câțiva nemți cu mitraliere, care țineau sub foc armata română - așa cum se întâmplase la **Grivița** și **Plevna**, când turcii, la 1877, controlau cu un armament modern, britanic, zona inconjurătoare. Situația excepțională - după cum spunea și **Nicolae Bălcescu**, impunea o măsură excepțională, un gest eroic, ieșit din comun.

Românii dispuneau de mitraliere franțuzești care aruncau 25 de gloanțe pe minut, pe când nemții dispuneau de mitraliere având o putere de foc superioară: 100 de gloanțe pe minut.

Aritmetica războiului prezenta un raport inegal: patru combatanți români cu mitraliere franțuzești contra unui singur combatant ina-

mic, care dispunea de armament performant, mult mai eficient. Iar nemții dispuneau și de superioritate numerică. În calculele lor nu intrase și eroismul localnicilor, considerat o nebunie. Și în concluzie, conform raționamentului lor: dacă nu crezi în ceva, acel ceva nu există!

Comandantul acelei unități militare, aparținând armatei române, ce opera la **Mărășești**, întind gravitatea situației și maniera cu totul deosebită prin care trebuia "tratată" invadatorul, a făcut apel la spiritul de sacrificiu și la curajul ostașului român, pentru a anihila cuiburile de mitralieră germane.

Atunci, locotenentul **GAVRIL DANIELESCU** s-a oferit ca voluntar, rugându-și superiorii să-i înmăneze doar două grenade.

Conștient de riscul misiunii asumate, tatăl meu a reușit să anihileze cuiburile de mitralieră germane, dând astfel putință aripilor drepte a brigăzii - care fusese tintuită pe loc - să înainteze. Câțiva ofițeri

francezi, veniți în România cu misiunea militară de asistență logistică, în frunte cu generalul **BERTHELOT**, aflați la fata locului, au exclamat în final: "Această probă de cucerire este demnă doar de marii eroi!"

În urma gestului său, locotenentul **Gavril Danielescu** i s-a conferit din partea Republicii Fran-

ceze cea mai înaltă distincție a sa: **ORDINUL "LEGIUNEA DE ONOARE"** cu grad de cavalier.

Bravura și priceperea sa pe câmpul de luptă au fost recunoscute de însuși regele **Ferdinand I** întregitorul care, personal i-a prins în piept "**ORDINUL MIHAI VITEAZUL**" cu grad de cavalier.

Ca semn al recunoașterii meritelor sale, comuniștii l-au aruncat în temniță pe eroul de la **Mărășești**.

La chemarea patriei ciuntite de ticălosul tratat **RIBBENTROP-MOLOTOV** - a răspuns cu același elan ca

în 1916, eroul **Gavril Danielescu**, devenit maior. Rușinul 30 decembrie 1947 a permis bolșevismului să-și răsucească pustiitor mustățile staliniste peste muntii, holdele și apele noastre, trăvindu-le și înroșindu-le cu sânge nevinovat!

Mentorul lui **Jirihovski** a imprecat cu venin ucigător tot ce avea România mai de pret și sacrosanct.

În consecință, și maiorul **Danielescu** trebuia să beneficieze de "recunoștință" regimului comunist, proaspăt instalat la **București**. Astfel, pentru sacrificiile făcute și răniile primite pe front cu gândul la înălțarea României Mari, **Gavril Danielescu** a fost condamnat de regimul pro-sovietic la 8 ani

În centrul fotografiei, purtând pe piept înalte distincții "Legiunea de onoare" și ordinul "Mihai Viteazul", se află - așezat - dl maior **Gavril Danielescu**. Fotografia este realizată în timpul celui de-al doilea război mondial - la Oranița - 1942. Eroul **Danielescu** este înconjurat de Statul său major.

temniță grea, 4 ani degradare civică și confiscarea totală a averii personale.

Această farsă judiciară l-a găsit pe eroul de la **Mărășești** vinovat de "complot antistatal", comunicat prin sentința Tribunalului Militar de regiune **București** cu nr. 133/1960.

Din 1948, dlui **Danielescu** i-au fost radiate de către comuniști pensia și renta cuvenite prin dubla sa calitate de cavalier al Ordinului "Legiunea de Onoare" și "Mihai Viteazul".

Traversând cu demnitate cosmarul lagărelor comuniste de exterminare de la "INSULA" și "PERIPRAVA", eroul de la **Mărășești** nu a mai fost angajat de nimeni, fiind obligat să-și câștige existența lucrând "cu ziua" pe la diferiți gospodari, cosind iarba, curățind vie și livezi, măturând străzi. În momentul arestării sale, securitatea i-a confiscat acte vechi de familie, câteva hrisoave domnești și documentele ce atestau înalte distincții primite pe front.

Abia după **Revoluția sângeroasă** din decembrie 1989, în urma unor eforturi deosebite, **Ștefan Danielescu** a reușit, prin intermediul Ambasadei Franței, din **București**, să obțină de la **MAREA CANCELARIE A LEGIUNII DE ONOARE DIN PARIS**, prin Generalul **BIARD**, la 16 iulie 1991 - documentul dovăditor prin care se atestă că tatăl său se numără printre rarissimi detinatori ai acestui înalt și răvnit Ordin.

De la **Arhivele Statului**, filiala județului **Vrancea**, dl **Ștefan Danielescu** a obținut cu dificultate o copie de pe **Decretul regal nr. 177 din 26 oct. 8 nov. 1917**, fila 1852, alineatul 1, prin care **Regele Ferdinand I** conferă lt. **Gavril Danielescu** Ordinul "Mihai Viteazul".

Celelalte bunuri și documente confiscate de organele puterii comuniste ori "au făcut picior mare" ori putrezesc pe undeva, păzite de sfânta ignoranță.

Mihail Sorin Gaidău

Târguirea Puterii

Că Puterea se teme de sindicate e clar. Din această teamă s-a născut și ideea **președintelui Iliescu** de a invita la Cotroceni, pentru discuții, liderii partidelor reprezentate în Parlament. Ca să vadă sindicaliștii marea deschidere pentru dialog a președintelui țării și imensa lui bunăvoință.

Tot din această teamă a izvorât și dorința dlui **Adrian Năstase** de a explica poporului cum stă cazul cu pactul social și cel politic. În paranteză fie spus, tot românul e lămurit acum că de mizerie, șomaj și inflație vom scăpa prin "module" și "anvizajare".

Și pentru că Puterea printre altele e și "oafă" dl **Mircea Pavlu** vicepreședinte al PDSR a afirmat cu ocazia ultimei conferințe de presă că partidul d-sale manifestă deschidere față de sindicate, din care de altfel fac parte și electorii săi. Și ca "oafă" să fie cu ghivert, tot dl Pavlu a spus că PDSR insistă ca dialogul sindicate-patronat să se facă pe baze corecte. Să vezi și să nu crezi cum se zbate partidul de guvernământ pentru liniștea sindicaliștilor, mai ales că despră relația sindicate-guvern nu s-a suflat nici o vorbă.

În ceea ce privește viitoarea alianță guvernamentală, în aceeași conferință de presă dl **Ioan Doru Tăcăcilă** a pus punctul pe i:

"O alianță de stânga nu este posibilă nici pe plan intern și cu atât mai mult pe plan extern!"

Deci PDSR nu va face alianță cu PSM sau PRM. Singurul partid rămas în joc ar fi PUNR - ai cărui lideri se pare că și-au împărțit deja portofoliile între ei, peste capul partidului de guvernământ, lucru calificat de dl Tăcăcilă drept **"un fapt ce nu confirmă realitatea"**. Spunem că PUNR ar fi singurul partid rămas în joc deoarece dl **Dragoș Păslaru** purtătorul de cuvânt al PDSR s-a plâns că propunerea CDR pentru crearea unei alianțe cu partidul de guvernământ se bazează pe naivitatea membrilor din conducerea celui din urmă. Naivi, da' mulți - spunem noi parafrazând un clasic în viață, de altfel senator al majorității parlamentare.

Și pentru că orice trebuie să aibă un capac, memorabila conferință de presă pedeseristă s-a încheiat cu bomba dlui Pavlu: **"Jocul nostru politic este apreciat în teritoriu"**.

Poate în teritoriul d-sale - ne permitem să afirmăm - deoarece pe teritoriul României, jocul politic pedeserist e gustat de foarte puțină lume. Din ce în ce mai puțină.

Ovidiu Pătrășcanu

Dlui Iliescu și PDSR-ului nu le convin alegerile anticipate

"Este sigur că dlui președinte Iliescu nu-i convin alegerile anticipate și că va fi foarte reticent în legătură cu această importantă chestiune politică", apreciază dl deputat **Răsvan Dobrescu**, vicepreședinte al comisiei juridice de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, "însă, în momentul în care situația politică, economică și socială o va impune, se va vedea nevoit să procedeze totuși la alegeri anticipate".

La fel de reticent este și PDSR-ul. Și asta pentru că atât președintele Iliescu, cât și partidul celor trei trandafiri (cu ghimpi) "sunt în mare pierdere de popularitate și rezultatul acestor alegeri anticipate i-ar defavoriza și pe unul și pe celălalt. PDSR-ul va pierde voturi, atât în favoarea Partidului Socialist al Muncii, cât și a partidelor din Convenție și a PD (FSN). Poziția PDSR-ului va ajunge, de aceea, extrem de incomodă și ceea ce mi

se pare sigur e că el va pierde viitoarele alegeri. Eu cred că acestea vor fi câștigate de actuala opoziție. Pentru mine întrebarea este însă dacă ea va avea o majoritate absolută sau relativă. Pentru realizarea unui cât mai bun rezultat ar fi nevoie ca toate partidele cu adevarat democratice să se prezinte unite în fața alegătorilor. În acest context, trebuie semnalat că actualul lider al Partidului Național Liberal, dl Mircea Io-

nescu Quintus, a manifestat o deschidere către Convenția Democratică, chiar dacă, deocamdată, n-a formulat o cerere oficială de reprimire în Convenție (chestiune procedurală), care s-ar putea să fie legată de evoluția tratativelor cu celelalte partide liberale, în vederea prea mult așteptatei unificări și revitalizării a mișcării liberale".

A consemnat Adrian Simeanu

COMUNICAT

Colectivul redacțional al publicațiilor "Evenimentul sibiian" (săptămânal și cotidian) protestează energic împotriva practicilor discriminatorii ale actualului primar al municipiului Sibiu, domnul **Sorin Inocențiu Șerbu**, îndreptate împotriva publicațiilor noastre. La articolele reflectând activitatea necorespunzătoare a primarului municipiului Sibiu, domnia sa a înțeles să răspundă prin blocarea tuturor informațiilor de interes public ce s-ar fi convenit să le primim de la această instituție. Această atitudine profund antidemocratică ne-a pus în situația de a-i priva pe cititorii noștri de dreptul inalienabil de a fi informați despre activitatea instituției care ar trebui să se afle în slujba TUTUROR cetățenilor municipiului.

Alt fapt îngrijorător îl constituie tentativa de intimidare, prin orice mijloace, a redactorilor noștri. În urma unor serii de articole critice la adresa primarului, articole care reflectau, de altfel, nemulțumirea cetățenilor Sibiului față de neîmplinirea primarului în rezolvarea problemelor orașului am primit mai multe telefoane de amenințare, ne-au fost sparte geamurile redacției, iar un redactor a fost agresat în mod sălbatic de un grup de necunoscuți, care i-au sursat documente importante.

Considerând că opinia publică trebuie încunoștinată despre aceste grave acte de încălcare a libertății presei, colectivul redacțional al publicațiilor "Evenimentul sibiian" a hotărât ca, în cazul nerezolvării în spirit democratic a acestei stări de fapt, să înceapă o acțiune de protest constând în declanșarea grevei foamei pe termen nelimitat la o dată ce va fi comunicată în curând.

Evenimentul sibiian

O singură cale pentru agricultura românească - cea a schimbării

Timpe de aproape o săptămână la sediul Ministerului Agriculturii, o echipă mixtă a Băncii Mondiale, completată cu reprezentanți ai Comunității Europene și ai Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BERD), a analizat, împreună cu specialiștii români în agricultură, în cadrul unui seminar, un amplu studiu referitor la strategia recomandabilă agriculturii noastre. Intemeiat pe bogatele informații culese de membrii acestei misiuni în luna martie. Cei peste 40 de membri ai echipei au centralizat date, din care s-au degajat o serie de recomandări, ce sunt valabile și cu întârzierea respectivă, datorită faptului că între timp nu au intervenit nici un fel de schimbări de natură să modifice concluziile.

Și mai interesant este că observațiile actuale ale experților Băncii Mondiale sunt aproape identice cu cele din raportul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică a României, datând de acum doi ani! Ceea ce întărește concluzia că nu s-a schimbat mai

nimic - mai, ca să fim îngăduitori - față de anul 1992. Noi știm că titlurile de proprietate se mîscă precum mîtelul, că faimoasele AGRO-MEC-uri sunt mai departe de privatizare decât planeta Uranus, că monopolul agreabilului ROMCEREAL, organ de stat, este mai statornicit decât la înființare, că prețurile sunt încă fixate de sus etc.

Cei ce știu mai bine, chiar decât noi, dar nu vor să recunoască, n-au putut rămâne surprinși că specialiștii B.M. au pus urgent degetul pe rană. Deși le-ar fi stat strașnic să fenteze mirarea. În schimb mulți dintre "specialiștii" români prinși în ofsaid s-au imbulzit la critici și obiecțiuni, nu numai în timpul seminarului, ci și la conferința de presă finală. Recomandările limpeză și înaracabile ale Băncii Mondiale nu li se pot opune decât paleative și temporizări, socotindu-se de către oamenii Ministerului Agriculturii că termenul este prea scurt și că decentralizarea trebuie să fie gradată și cât mai lentă. Totuși ca principiu nu

s-a putut contesta necesitatea absolută - și neapărat urgentă, totuși - a eliminării taxelor vamale de import, retragerii cotelor de export (grâu, lactate), demolarea monopolului sufocant al statului în materie de servicii (ROMCEREAL, AGROMECH) și desființarea integrală a subvențiilor. Vîrînd, nevrînd, acesta este viitorul pentru agricultura românească. Și, un element de încurajare, ministrul Agriculturii a fost principalul susținător - cel puțin în vorbe - al programului prezentat!

F. Ioan

ÎN JUDEȚUL GIURGIU,

Din lipsă de combustibil oamenii jefuiesc pădurile

Hectare întregi de pădure din puținele zone împădurite ale județului Giurgiu sunt defrișate. Au fost semnalate tăieri ilegale masive în pădurile aparținând comunelor Comana, Gostinari, Colibadecim, propriile păduri în proporție de peste 10 la sută. Alți au furat pur și simplu, tăind din pădurea singurei au avut inițiativa să se asocieze și să organizeze o acțiune concertată comună pentru stoparea jafului. Astfel, ei au angajat paznici, au stat de vorbă cu oamenii, au organizat sălășuri în vederea plantării de puieți. Cum "Romsilva" R.A. a tras un semnal de alarmă, în sensul că distrugerea pădurii ar avea drept consecință, printre altele, și favorizarea secetei, mulți țărani dându-și seama că este în interesul lor să aibă o recoltă bună, au dat curs invitației.

Gabriel Dorobanțu

Mihai Arion din Iași, bolnav la pat, a declarat greva foamei la domiciliu, ca jertfă pentru semenii săi

Miercuri 19 ianuarie am fost contactat telefonic de dl **Mihai Arion** care ne anunța că din acel moment a intrat în greva foamei. Din cele declarate de domnia sa, rezultă că este nevoit să recurgă la această formă de protest din cauză că este pus în imposibilitatea de a se trata. Istoria dlui Arion începe în 1987, de când în urma unei operații neizbutite, sănătatea i se ruinează continuu. Disperat i se adresează prin poștă în 1989 Elenei Ceașescu, cerându-i sprijinul să se trateze în străinătate. În urma acestei "obraznicii" este purtat de la Ana la Caiafa, adică pe la tovarășelele Grigoraș și Toma, vătășilele din acele vremuri în probleme de sănătate și de asigurări sociale. Acestea l-au speriat atât de rău pe bietul om încât era să-și dea sufletul. A scăpat internându-se în câteva rânduri. Apoi a căzut și Ceașescu, dar boala s-a agravat. Datorită lipsei de medicamente operația nu i s-a cicatrizat și astfel a apărut un TBC. A fost tratat bine, cu algalmine. În fine, după multă teavură și chin bolnavul, ceva mai întremat, constată că nu mai este bun de muncă și se tratează în 1992, să ceară pensionarea. Face demersurile legale și va obține pensionarea numai după o grevă a foamei, în 1993. Cazul este mediatizat la vremea respectivă de publicația locală "Monitorul". Doctorița Macrinici, președinta comisiei de expertiză în probleme de pensionări, îl tot sfătuiește să se interneze în spital și să se trateze acolo (între timp, a făcut și o osteoporoză) și urmează sfatul, dar medicii de la spital îl trimit să-și cumpere leacurile de unde o ști, căci spitalul nu are.

Este drept că asupra celor care declară greva foamei planează de multe ori multe rezerve. Și poate de aceea nici noi nu ne-am fi grăbit să relatăm faptul, numai că dl Arion a ținut să precizeze că întreprinde acest act luând asupra sa și toate nenorocirile prin care trec oamenii nevoiași, care de fapt formează la ora actuală majoritatea populației. Aceasta o consideră jertfa sa.

B. Dan

ÎN ORAȘUL LALELELOR,

Jocurile de întrajutorare apar precum ciupercile după ploaie

Inflația jocurilor de întrajutorare a devenit o adevărată plagă. La sediul PNȚCD-Argeș sunt pus în temă: în Pitești, sunt legalizate peste 10 jocuri de întrajutorare; la Primăria orașului mi se spune că ar fi doar... 12. Mai târziu, un băstinaș, descoperind un nou joc, îi zice: "Este al 16-lea". Dacă Las Vegas este considerat capitala jocurilor de noroc, de ce să nu fie Piteștiul nostru orașul cu cele mai multe jocuri de întrajutorare pe cap de locuitor din lume? Că la mijloc e tot banul. Încerc, totuși, să aflu care este logica acestei adevărate inflații de jocuri de întrajutorare în zonă. O personalitate politică locală crede că, între români, argeșanul a fost, totdeauna, altfel. Mai cu moț. Și la bine, dar și la rău. Spre exemplu, aici, sus în munți, rezistența contra ciurmei roșii a avut durată cea mai lungă, dar tot aici, ulterior, a fost unul din

bastioanele comunismului. În epoca tranziției, aici există unele din cele mai prospere firme particulare de la noi, dar tot aici au fost întocmite cele mai multe dosare penale...

După o perioadă de relativă acalmie, jocurile de întrajutorare (re)apar precum ciupercile după ploaie. Nu doar la Pitești, dar, mai ales, aici. De ce? Nu cu mult timp în urmă, patronul Caritasului clujean devenise mai "papă" decât Papa de la Roma, iar mai marele PUNR-ului dădea de la Cluj ultimative Cotrocenilor. Puterea a reacționat. Într-o vizită de lucru (ia ghiciți unde?) dl I. Iliescu, în calitate de liber-cugetător, i-a prezis Caritasului clujean un viitor sumbru. Imediat apar puzderie de jocuri de întrajutorare. Unde, mai ales? Ați ghicit, la Pitești. Chiar și numele sub care au fost înregistrate unele din aceste jocuri "spun" ceva! "Super Caritas", "Nova Caritas", "Mega Caritas". Înfințează dl Stoica o filială a jocului în Valea Jiului? Concurența îi pune bete în roate. Jocul de întrajutorare piteștean "Amazon" deschide și el una în zonă, la Tg. Jiu. Cu un regulament tentant. Valoarea unui joc: 17 500 lei. Câștigul - de 12 ori suma depusă, plătit în 50 de zile! Că pentru majoritatea depunătorilor cele scrise în regulament rămân doar pe hârtie este o altă poveste de adormit copiii. La Pitești, am întâlnit un depunător al jocului. Trebuia să primească câștigul promis încă din luna noiembrie a anului trecut. A fost reprogramat, dar se temea că-l va primi la calendele grecești.

Puțini cu foloasele, mulți cu ponoasele. Un economist mi-a spus cum se derulează plata câștigătorilor. Valoarea unui joc: 17 500 lei. Câștigul - de 12 ori suma depusă, plătit în 50 de zile! Că pentru majoritatea depunătorilor cele scrise în regulament rămân doar pe hârtie este o altă poveste de adormit copiii. La Pitești, am întâlnit un depunător al jocului. Trebuia să primească câștigul promis încă din luna noiembrie a anului trecut. A fost reprogramat, dar se temea că-l va primi la calendele grecești.

20, a fost "Nova Caritas". Cu sediul în incinta restaurantului Negoiu. Ingenios, nu? Deoarece, dă-i cu bere, dă-i cu vin, depunătorul uită de suma pusă în joc. O consideră ca și pierdută. Aflu numărul ultimei chitanțe: 69.623. Plata câștigătorilor a ajuns la numărul 7.590. Conform programării, circa 100 de depunători ridică câștigul zilnic. Respectându-se ritmul, posesorul chitanței cu numărul 70.000 va intra în "drepturi" peste 2 ani jumătate. Cu condiția ca jocul să se mai joace.

Tentația banului nemuncit și milioanele neimpozabile. Pentru "serviciile" pe care le fac depunătorilor, patronii jocurilor percep un comision. La "Amazon" este de 3.500 lei "din valoarea unui joc". Și eu am fost la "Philadelphia", anul trecut. Aici se practica un comision modic: 296 lei pentru un joc. Depunătorul, însă, în speranța câștigului sigur și rapid, recurge la un obicei vechi: spaga. Un cetățean, ce tocmai depusese 60.000 lei, echivalentul a cinci jocuri, se confesa unui cunoscut că a lăsat "peste", sumă de 10.000 lei. Să admitem că într-o zi depun doar 100 de persoane și fiecare lasă numai câte o mie lei. Faceți dumneavoastră socoteala și veți vedea că, lunar, în buzunarul patronului unui astfel de joc intră milioane de lei. Cine pe cine întrajutorează?

Încă unul. La sfârșitul lunii decembrie, Moș Crăciun le-a "adus" piteștenilor un nou joc de întrajutorare: "Fulger". Încep că cred că în zonă se petrec fenomene paranormale, din moment ce, iată, în orașul lalelelor fulgeră iarna. Trăsniți vor rămâne depunătorii, cât de curând. "Posesora" jocului, citeșc în regulament, este S.C. COLINS SRL, înregistrată la Registrul Comerțului cu nr. J 03/2783/21.12.1993. "Societatea are în obiectul de activitate, la capitolul Prestări servicii, și organizarea și susținerea jocului

de întrajutorare". Așa o fi, din moment ce este legalizată. Suma depusă pentru un joc este de 15.000 lei. În termen de 25 de zile participantului i se acordă (atenție!) un ajutor de 60.000 lei. De ce patronii, dna Florica Rusu și domnul Silviu Mihăilă-Olteanu, nu au luat credit de la o bancă în condiții mult mai favorabile? Deoarece cu banca nu te joci, pe când cu depunătorul... îi poți amana promisiul câștig sine die.

Între jocul de întrajutorare și escrocherie se poate pune semnul egalității. Pentru că în năvodul întins de justiție să cadă rechinii, și nu doar pleușca, este nevoie de o schimbare la nivelul Puterii. Altfel, depunătorilor ce au rămas și vor rămâne cu buzele umflate li se va face dreptate la judecata de apoi.

G. Mircea

P.S. S.C. "DAMA CU CAMELII", din Pitești, este organizatoarea legală a jocului de întrajutorare cu denumirea de mai sus. Vă prezentăm extrase din regulamentul de funcționare, lăsându-vă dumneavoastră, stimați cititori, bucuria de a le comenta.

II - Extinderea obiectului de activitate (al societății, n.n.) cu organizarea și susținerea de "Jocuri de întrajutorare" - pe bază de liber consimțământ al participanților - fără nici o obligație a firmei după închiderea sau terminarea jocului...

17 - Firma "DAMA CU CAMELII" va beneficia de facilități de înscriere la priorități cu un anumit număr de locuri al salariaților, cât și rudelor de gradul 1-9 ale acestora...

20 - Câștigătorii vor fi anunțați public (...), reținându-se câștigurile timp de 60 de zile, după care se va organiza tombolă între participanții la joc și se va desemna un nou câștigător, cei dinți primind dreptul ce li se cuvenea.

De la Poliție

● În urma unor acțiuni efectuate de biroul economic al Secției 2 Poliție, la Complexul gros din incinta S.C. ROMEXPO S.A. au depistat o bandă de bișnițari formați din TAMAS VASILE în vârstă de 35 ani, VANCEA PETRU 29 ani, IURA ION 26 ani, MUREȘAN VASILE 23 ani, DUCĂ VASILE 24 ani și DUCĂ ION 34 ani, toți agricultori; aveau în autoturism 1525 cartușe de țigări "HOLLYWOOD" în valoare de 17 613 750 lei, pe care intenționau să le valorifice la agenții economici din incinta S.C. ROMEXPO S.A.

În urma cercetărilor a rezultat că sus-numiții au adus țigările din Ucraina, pe la punctul de trecere a frontierei Câmpulung de Tisa, fără a fi vămuite și oferind grănicerilor ucraineni câte 20 dolari SUA pentru fiecare box.

Bineînțeles toată cantitatea a fost confiscată și cercetările continuă sub aspectul săvârșirii de contrabandă.

● La Secția 17 Poliție a fost depusă reclamație de domnul MLADENOVICI DUS-FLORIN, în vârstă de 63 ani, domiciliat în str. Uranus.

Din reclamație reiese că în jurul orelor 19,00 aflându-se la intersecția str. Uranus cu Sabinelor, fiind și în stare de ebrietate, a fost bătut grav de persoane necunoscute, fiind depozitat de o geantă diplomat ce conținea acte personale, suma de 35 000 lei și verighete de aur în valoare de 200 000 lei.

Cercetările continuă pentru descoperirea tâlharilor.

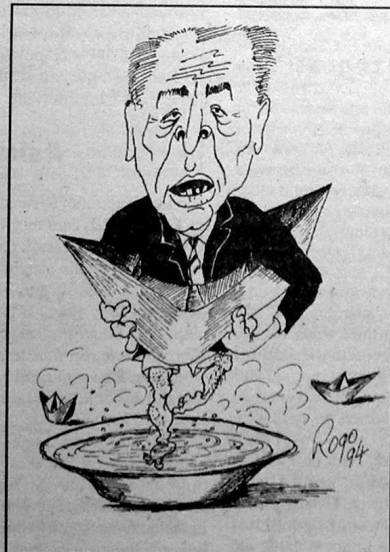
● Popa Florin în vârstă de 26 de ani, șofer la S.C. "TAXI COBĂLCESCU" în jurul orei 23,00 se afla în așteptare pe str.

Sebastian cu autoturismul taxi Dacia 1310 nr. 1-B-48192. La acea oră a fost solicitat de către doi bărbați și o femeie să-i transporte în comuna Măgurele. Ajunși pe șoseaua dintre comunele Măgurele și Dărești, cei trei pasageri au găsit de cuviință ca prin violență să-i ia suma de 30 000 lei, bunurile personale - ceas, geaca, pantofi și să-l arunce din mașină, abandonându-l pe șosea, dispărând cu autoturismul.

Cercetările sunt continuate de biroul judiciar al Poliției Sectorului Agricol Ilfov.

● VULVOI PATRICE în vârstă de 17 ani, elev, aflându-se pe Calea Cărlășilor a fost atacat de trei indivizi necunoscuți, trăgându-l în zona de construcții neterminate din str. Romulus, unde prin violență a fost jefuit de hainele de pe el și de un lăncșor din aur în valoare de 150 000 lei.

Peter Gheorghe

Am mai aflat pentru dvs

LA REGIA S.N.C.F.R.: veniturile regiilor nu acoperă integral necesitățile, deși ele au fost limitate la strictul necesar ● C.F. a luat credite de 12 miliarde lei încercând numai o atenuare a situației ● avem de plătit o datorie externă de 25 milioane dolari, dar în schimb, ca urmare a embargoului iugoslav, nu s-au putut încasa 17,5 milioane \$, iar din diverse zone ale C.S.I., alte 5 milioane \$

● datorită scăderii traficului, din cele circa 3 000 locomotive, vor fi menținute în funcțiune numai 1 500 ● automotoarele existente sunt toate demodate cu vechime de peste 50 de ani, la parametri de durată de maximum 35 de ani; s-ar impune înlocuirea lor totală ● din parcul transport marfă numai 40% va circula, restul de 70 000 vagoane așteaptă cerere.

● Totalul angajaților este de 178 800 din care 0,45% în aparatul central, 1,87% în aparatul de conducere regională (compusă

din 8 regionale și direcția port Constanța) și 97% personal operativ și de execuție pentru exploatare feroviară ● pentru anii următori se apreciază un excedent de personal de 30% iar în 1994 vor fi disponibilizați cam 20 000 de salariați ● lucrarea de ierarhizare a funcțiunilor - atât de așteptată - a fost elaborată cu ajutorul unor firme de consultanță din străinătate și va fi perfectată în decada următoare, iar între 5-15 februarie va face obiectul negocierilor. Se speră ca unul din motivele de grevă să fie înlăturat.

LA REGIA CARITAS: s-a anunțat oficial participarea la guvernare a PUNR al cărui aport este înainte de toate programul anticriză - "singurul" credibil ● va mai fi un Consiliu Național, numai el putând decide participarea la executiv ● s-au dezmințit toate zvonurile care circulă asupra persoanelor ce vor fi nominalizate pe posturi: numai 1% ar putea fi adevărate ● criteriile principale ale desemnării celor ce vor ocupa posturi vor fi: vârsta (maximum 45 ani), apartenența de zona transilvană (afirmația dlui Gavra a fost atenuată - apoi - de dl Brașov) și... competența. ● în fața Biroului Central dl Viorică Sălăgean nu a mai repetat atacurile la adresa dlui Funar ● s-a înregistrat un fel de final "Caragiale" "pupat piața Independenței", toată lumea cuminte în băncile respective, nimeni nu are nimic cu nimeni ● Dacă PUNR va obține portofoliul Justiției toate dosarele blocate pe undeva își vor urma cursul, indiferent dacă se supără cineva, oricine ar fi el. (I.F.)

Retrospectiva 1993, perspectiva 1994

La rotirea anilor 1992/1993, situația în România, socială, politică și economică era gravă. Acum la rotirea anilor 1993/1994 este disperată. Dovadă că președintele Iliescu, prim responsabil de această stare, s-a văzut constrâns să lanseze ca soluție dramatică "Pactul politico-social", invitând toate partidele cu reprezentare parlamentară să pună "umărul", cum auzeau și înainte de Revoluție, atunci - pentru triumful comunismului în țară și în lume, acum - pentru că "Salus Republica sa și a acoliților săi crypto-comuniști. O stratagemă stingerea tuturor diferendelor pentru a salva Republica și a acoliților săi crypto-comuniști. O stratagemă dubioasă ab initio și irealizabilă. Este de conceput că o opoziție conștientă de responsabilitate își poate pune capul sub patrafirul prezidențial? În curs este o ploaie de manipulații, cu finalitatea "mămăligii" care fierbe în tucul de la Cotroceni și de care se spune că nu explodează. Cum continuă să fiarbă, suntem nevoiți să trecem cu retrospectiva pe alte meridiane și latitudini.

Europa de Vest

Ca să folosim o expresie jurnalistică, să aruncăm o privire "în jurul lumii". La focalizarea unor aspecte din importante țări democratice unde guvernele sunt la ananghie.

În Europa. FRANȚA. Socialiștii lui Mitterrand, care în 1981 au preluat puterea cu 54%, în 1988 au scăzut la 28%, pentru ca în 1993 să ajungă în Adunarea Națională de la 275 la 54 locuri. Partidul comunist care-i sprijinea totdeauna, aproape a dispărut. Opoziția a trecut la guvernare dar un partid naționalist anti-imigrație câștigă semnificativ aderenți. **GERMANIA.** După succesul momentului reunificării cu partea de Est, Helmut Kohl, de 11 ani la putere, în mod paradoxal, este în vizibilă scădere de popularitate pentru că prețul reunificării a fost atât de ridicat încât a afectat o economie înfloritoare. Nu mai puțin, contribuția la nașterea cu forțarea a tratatului de la Maastricht care a dus acum la rebotizarea Comunității Europene în Uniunea Europeană. S-a adăugat și recenta lovitură la prestigiul personal, când candidatul său pentru alegerile prezidențiale din 23 mai 1993, Steffen Heitmann, de 47 de ani, din Dresda (fosta RDG) s-a retras în urma unor atacuri în valuri la persoana sa. Căderea socotea că va suda mai mult reunificarea, dar candidatul a considerat că mai mult o va despică. Faptul l-a mâniat extrem pe cancelar, care i-a calificat cu dispreț pe cei care au cauzat retragerea lui Heitmann. Opinia publică însă consideră că acesta este cel mai mare eșec politic din îndelungata sa guvernare. Partidul Social Democrat l-a propus pe pastorul Richard Schröder, decan la Universitatea Humboldt din Berlin, la Facultatea de Teologie. Kohl a fost nevoit să se decidă la altă persoană și s-a oprit la Roman Herzog, președintele Curții Federale Constituționale din Karlsruhe. Germanii din Est se consideră marginalizați și cred că nu va mai fi nimeni care să vorbească pentru ei. De altfel, în alegerile parțiale din Landuri, coaliția lui Kohl înregistrează pierderi îngrijorătoare. **ITALIA.** Scandalul "corupției" a zguduit din temelii coaliția Democrată cu Socialiștii. Primii n-au lipsit de la putere din 1948, însă în alegerile din 1992, cu totul au realizat 30% și la alegerile viitoare vor avea probabil și mai puțin! De la finele războiului rece votanții și-au pierdut încrederea în liderii existenți, iar când în ultimele 20 de luni 3000 de politicieni fruntași și mari afaceriști au fost implicați într-un scandal de un miliard de dolari mită, privirea lor se îndreaptă către noi lideri. La recente alegeri municipale absenteismul s-a apropiat de 2/3 deoarece și disputele interne ale faclunilor din partidele extremiste cu dinamica lor electorală au fost prezente. Creștin-Democrații și Socialiștii împreună au obținut 14%, în vreme ce la Neapole bundoară, Mișcarea Socială a Alexandrei Mussolini, nepoata Ducei, fostul dictator și fondator al fascismului (după invazia

Aliaților fiind împușcat de un comandou comunist), mizând pe nelineistea societății și scăparea de sub control a ordinii publice, a reușit un 44%! S-a plasat bine și Partidul Democrat de Stângă, rebotezat din Partidul Comunist, al cărui fost și actual președinte Occhetto preinde că reprezintă pe muncitorii și săraci. Se afirmă, de asemenea, Liga Lombardă, centrata în Milano, care militază pentru autonomie, împărțind Italia în bogăți și săraci. Cu un adevărat marasm politic, un șomaj de 10% și un influx de imigrație și, în lipsa unui partid solid de mase cu un mesaj sănătos de redresare în toate sectoarele vieții publice, italienii clocotesc într-o stare de furor care le-a determinat pe președintele Oscar Luigi Scalfaro să pronosticeze alegerile anticipate în prima jumătate a anului 1994, iar față de starea prelungită de instabilitate pe politologul Giovanni Sartori să considere că noile alegeri vor demonstra că Italia este la ora actuală "o țară neguvernabilă". Opinie care se potrivește la multe țări, printre care și a noastră.

Europa de Est

Din conglomeratul statelor Est-Europene să ne oprim la **FEDERAȚIA RUSĂ.** De la comunism la fascism? În condițiile totalitarismului ideologic nu este decât reversul aceleiași medalii, în scopul de a conserva vechile structuri sub altă mască. Alegerile din 12.XII.1993, primele din întreaga istorie a Rusiei, au produs un adevărat cutremur chiar dacă prin referendum s-a aprobat constituția lui Elțin, a unei puteri prezidențiale de mână aproape dictatorială. Partidul Democrat Liberal (ce splendidă denumire!), obținând cel mai mare procent, 24%, a lăsat în urmă partidul reformist cu 10% și s-a instalat în vârful forțelor politice, fiind susținut, după cum se spune, de tineret și intelectuali! Liderul acestuia, Vladimir Iirinovski, a și pornit într-o cruciadă ruso-fascistă, mergând în Bulgaria și cerând înlocuirea președintelui cu un curtean al lui ca și când s-ar fi găsit într-o provincie rusească. Ceea ce i-a atras expulzarea, amenințând cu un al III-lea Război Mondial, pentru că Germania i-a refuzat viza, exprimându-se că soldații ruși își vor scărda picioarele în apele calde ale

Oceanului Indian și, printre altele, că dacă vor fi uciși 100.000 de concetățeni va fi bine pentru restul de 250 de milioane. A calificat România ca un produs artificial al primului Război Mondial, constituită din teritorii răpite (?) de la vecini, oferind-o deci ca pradă prioritară celor care ca și "fosta Rusie și Uniune Sovietică" sunt gata să se infurte. Nu mai puțin, a turnat gaz peste foc președintele Boris Elțin cu prilejul Anului Nou, spunând că în 1993 Rusia s-a găsit într-un adevărat război civil, care acum s-a terminat și că, de acum Federația Rusă va apăra pe ruși și vorbitorii de limba rusă, care se găsesc în Comunitatea Statelor Independente, ceea ce ne obligă să ne gândim că președintele nostru Iliescu a dat fuga primul să încheie un Tratat de prietenie cu Federația Rusă. Desigur, Elțin a alarmat toate statele din fosta vasalitate comunistă. Treccile de la comunism la nazi-fascism nu sunt decât o întoarcere a medaliei pe care în principal scrie totalitarism. Iirinovski, care a mai declarat că va lua Alaska înapoi, nu este un egocentrist ca Hitler sau Stalin, nici un excentrist ca Hrusciiov ci, mai degrabă, un Ivan Turbincă, un produs al psihicului răsesc, al cazaciului politic, care cazacioc coreografie i-a încântat totdeauna pe Occidentali, dar ca joc politic i-a vârat totdeauna în panică și pe bună dreptate. Summit-ul Clinton-Elțin din această lună ianuarie nu are nimic istoric, ci numai valoarea unui reciproc schimb de baloane de oxigen. Fascismul și comunismul înfloresc în țări lipsite de tradiția guvernărilor constituționale, în țări care trebuie să facă față șocurilor politice și economice și nu sunt în stare. Potențialul fascismului și comunismului s-a aflat și se află prezent între noi de la finele primului război mondial, când atât de imperios necesara trecere spre democrație a întâmpinat și întâmpină dificultăți enorme în dezvoltare și consolidare. Cu Iirinovski, din mamă rusă și cu tată evreu, motivațiile totalitare de rasism, panslavism, purificare etnică, nu mai sunt decât pretexte de punere în mișcare a acestor mașini infernale.

Asia

În fața Federației Ruse în Extremul Orient stă **JAPONIA**, care nu are încă un tratat de pace cu fosta adversară care i-a răpit parte din insulele Sahalin asupra cărora disputa nu s-a rezolvat de 50 de ani. Japonia, în circumstanțe speciale favorizate de americani, a realizat o adevărată explozie economică ajungând una din marile puteri economice mondiale. Dar, iată că în alegerile din 1993 artizan al acestui miracol, a pierdut în mod drastic majoritatea, a pierdut în mod drastic de 40 de ani. Și Partidul Socialist a înregistrat pierderi de voturi. Explicația stă în maladia recesiunii economice, generală în întreaga lume, cu excepția Asiei de Sud-Est,

unde miracolul economic tinde să-l întindă pe cel japonez de până ieri.

Canada și America de Nord

Trecând Atlanticul, orizontul nu este aici prea roz. **CANADA.** Partidul Conservator Progresist, la putere din 1984, a pierdut în alegerile din 1993 a ajuns de la 169 de locuri numai la două. Și Noul Partid Socialist a scăzut de la 20% la 7%. Canada suferă tendința tot mai presantă pentru autonomia provinciei Quebec cu cea mai numeroasă populație cu înalt nivel cultural și de limbă francofonă. Tară imensă cu mari bogății neexploatate și ceva mai mult de 20 milioane de locuitori, este extrem de cunoscută în ce privește imigrația. Datorită deficit foarte mare, are în vedere măsuri imediate de austeritate, în special domeniul protecției sociale, în care acum excela. Parteneriatul Canada-Mexicului cu USA în NAFTA nu plan multor americani.

STATELE UNITE. După dezagregarea Uniunii Sovietice rămasă suprapusă s-a observat, la și după alegerile din 1992 tendințe noi care îngrijorează tradiționala structură bipartită. Partidul Republican Bush realizează în 1988 57%, iar în toamnă 1992 numai 37%, pentru că mulți din votanții republicani din vremea lui Reagan și în special texanii au votat pe miliardardul texan Ross Perot, candidat independent. Acesta a reușit să culegă voturi și în multe partide, realizând în final 19% deoarece atacat viguros platformele celorlalte două partide tradiționale și își continuă mai departe propaganda în vederea alegerilor parțiale pentru Congres din anul 1994 și vizează și pe cele prezidențiale din 1996. De altfel nici Democrații cu Bill Clinton, care nu ar fi câștigat dacă nu și inițiativa campania electorală "Noua Democrație" și victor cele două partide tradiționale sume risc în special cel Democrat aflat la putere la care se remarcă fisuri atât în politica internă cât și în cea externă. Către finele anului 1993, respectiv la un an de la alegerea lui Clinton a intrat într-o adevărată cursă cronometru de 30 de zile. În 15.11.1993 trebuia să realizeze trei succese pentru a demonstra poziția de supraputere economică și cel mai important era primul în caz de eșec totul era compromis din start. Mai întâi, deci, ratificarea de către Congres a Tratatului NAFTA (Acordul nord american pentru comerț și tarife libere între USA, Canada și Mexic). Apoi, progresul vizibil la întâlnirea de la Seattle cu reprezentanții celor 17 țări constituind APEC (Asia Pacific Economic Cooperation), a lumii spre care trebuie să se dărui primordiale economia americană și în sfârșit finalizarea la 15.12 la Geneva a GATT (Acordul General pentru Comerț și Tarife) la care participă 114 țări, ajuns la

termen și care putea să eșueze din cauza obstacolelor ridicate mereu de Franța. În contextul global intră și Acordul Israelului cu Palestina, de recunoaștere reciprocă după 50 de ani de război, acord având ca obiect retrocedarea cu automatizare a unor teritorii către PLO. Cursă n-a fost deloc ușoară. Deși s-a realizat mult n-a dat satisfacția crezută. Primul și cel mai dificil examen era NAFTA. Democrații erau foarte divizate, unii chiar înversunaiți, ca frunzașul de culoare Josse Jackson. Cu mari eforturi și mașinații de culise frecvente în Congres, precum și cu sprijinul Republicanilor (?) care i-au suplinit pe democrații disidenți, ratificarea a reușit. La Seattle unde a fost prezent și premierul chinez, lipsind însă Taiwanul și Singapore, tocmai din acest motiv, întâlnirea s-a desfășurat într-un climat de curtoazie dar fără să se ajungă la ceva concret. Dată fiind impresia dezvoltare economică din perimetrul Sud-Asiatic, pentru USA prezența acolo este importantă pentru a juca un rol economic de supraputere. La Geneva s-a realizat compromisul care a salvat GATT-ul celor 117 țări interesate. Naveta celor 30 de zile ale lui Clinton n-a dat rezultate excepționale, cum nici nu erau de așteptat, dar au menținut convingerea exprimată de unii economiști că economia americană este în curs de înăsătosire, însă fără a exalta la perspectiva unei ascensiuni pe o pantă rapidă. Condu-

cerea politici externe de către Warren Christopher nu este prea apreciată. Marcată de situația din Bosnia, Somalia, Haiti, Angola și de potențialele Acordului Israelo-Palestinian, de rezistența Ucrainei care, după ce a ratificat Pactul de neproliferare a armelor nucleare, consideră vital să rămână o putere nucleară, de complexitatea vidului dintre NATO și Comunitatea Statelor Independente, nu este de mirare că s-au ivit opinii pentru înlocuirea sa. Între timp, secretarul de stat pentru apărare, Les Aspin, a demisionat. Au mai intervenit și alegerile din decembrie din Rusia, care să propulseze ca platon politic un Partid Democrat Liberal, cu un lider Jirinovski care într-un tur de zece zile denumit în presa vestică "al Farsei" în care a fost expulzat din Bulgaria, reținut la granița Greciei, huiduit în România pentru că i-a făcut pe români

tigani italieni, barat de a reîntra în Germania, dar totuși o cometă a spaimei în derivă care însușă pe toată lumea și, mai grav, amenință pe toată lumea. Dacă ar fi fost numai atât! Însă și Elțin cu prilejul Anului Nou a făcut declarații consternante, care n-au mai fost ale unui bufon, ci ale președintelui Federației Ruse, rămasă o mare putere nucleară și de forțe armate. În această conjunctură, cum spunem mai sus, există problema umplerii vidului de putere dintre NATO și Rusia. Într-un articol din revista Time la 10 ianuarie 1994, Michael Kramer începe astfel: "Există două căi de a numi un om mincinos, spunea Charles Bohlen, un respectat fost ambasador la Moscova. Este unul care spune că poate bea șampanie toată noaptea fără se

se îmbete. Altul este unul care spune că el îi poate înțelege pe RUȘI". Dar Administrația Clinton, centrându-și politica externă pe Rusia, cum a declarat clar Warren Christopher, că ajutând ca democrația să prevaleze în Rusia este cea mai ieftină investiție pentru securitatea Statelor Unite, este, după părerea lui Kramer, prejudiciabilă altor vitale interese. În acest context și ținând seama de opoziția fermă a Rusiei pentru extinderea NATO-ului, Clinton a lansat planul pentru o nouă ordine mondială pe care l-a numit "Parteneriatul pentru Pace" cu care a plecat la reuniunea NATO, de acolo la Praga și apoi la Moscova.

Temenelele ministrului nostru de externe în recenta vizită la Washington, în privința unei întâlniri Clinton-Iliescu n-au reușit, așa că România a fost ocolită ca și Ucraina. Trecând pe la Praga, Clinton a dispus ca în țara noastră să vină o solie care să informeze despre cele discutate. Ca pe vremea solilor ce le trimitea Înalta și Sublima Poartă domitorilor la Cotroceni, adeseori pentru mazierea acestora. Nu e cazul, din păcate. Președintele Iliescu domnește la finele secolului XX și nu se teme din această direcție. Se teme de dinăuntru.

Adrian Grigoropol
Philadelphia, USA, ianuarie 1994

Rusia

Relațiile dintre Boris Elțin și armată tind să ia un nou curs

Rezultatul alegerilor din decembrie a dovedit puternica ascensiune a ultranaționalismului și revigorarea visurilor imperiale și panslaviste. "Fenomenul Jirinovski" se pare că a avut o audiență deosebită în rândurile forțelor militare rusești, cadrele Armatei Roșii de odinioară manifestându-și - cel puțin parțial - dezacordul cu politica lui Elțin. Chiar dacă declarațiile ministrului Pavel Svocev caută să dea o notă liniștitoare atunci când acesta afirmă că "nimeni nu poate ști cum au votat militarii, aceștia bucurându-se de același drept al "votului secret", se pare, lucru recunoscut de țarul Boris, că circa 30% din militarii au votat pentru Jirinovski. Nu trebuie uitat totodată un element esențial: ministrul Svocev a fost criticat de Elțin pentru refuzul său de a ordona el însuși asaltul asupra Parlamentului, în octombrie trecut.

Nicolae M. Rogoveanu

Pe de altă parte, conform unor surse *Itar-Tass*, s-a trecut la trecerea în rezervă a unor generali care au făcut ani de zile parte din fostul departament al comisarilor politici din armată. Aceste măsuri sunt o dovadă a îngrijorării executivului rus față de acțiunile politice posibile (și, de ce nu, cu caracter militar?) ale acestor nostalgici încălcați, în pură manieră bolșevică, de ordine și medali.

Cadrele militare nu văd, de asemenea, cu ochi buni noul rol auxiliar al armatei ce-i este repartizat prin noua doctrină de apărare semnată de Elțin după criza din octombrie.

Totuși, pentru a limita tensiunile, președintele rus s-a angajat să relanseze anumite

sectoare ale complexului militar-industrial cu toate că efectivele militare au suferit o reducere serioasă. La cele de mai sus se adaugă un decret menit să asigure, prin prevederile sale, continuarea unei politici care să apere interesele Rusiei, vis-à-vis de vecinii săi. Această alternanță a măsurilor luate în ultima vreme pare a fi izvorâtă din dorința realizării unui echilibru între executiv și forțele armate. Necunoscutele sunt însă numeroase și pericolele ce le însumează nu sunt deloc de neglijat.

Rusia rămâne în continuare imprevizibilă!

Integrarea europeană Intrarea în vigoare a acordului privind Spațiul Economic European

La 13 decembrie 1993, a fost semnat **Actul referitor la încheierea Acordului privind Spațiul Economic European**, document ce a intrat deja în vigoare începând cu 1 ianuarie 1994.

Alături de statele Uniunii Europene se află totodată Austria, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia, reunindu-se, pe plan economic, țări a căror populație însumată se ridică la 370 milioane de oameni, locuind pe un teritoriu imens, ce se întinde de la Oceanul înghețat până la Marea Mediterană. Această zonă economică integrată a lumii nu are vreun precedent în istorie. Acordul îngăduind, prin litera și spiritul său, libera circulație a bunurilor personale, serviciilor și capitalului. Se deschid, totodată, nu numai pe plan politic, ample posibilități de cooperare în domeniul cercetării și dezvoltării, al protecției mediului ambiant, în politica socială și cea a protecției consumatorilor.

Simplificarea accesului la această piață unică externă este binevenită și pentru agenții economici din țările terțe, fiind de așteptat cooptarea unor noi membri. Preferențe sunt, trebuie să o spunem de la început, Ungaria, Polonia și Bulgaria. Este de remarcat faptul că, o dată mai mult,

România nu apare cu înțietate pentru viitorii parteneri și acest lucru nu trebuie înțeles decât ca o nouă expresie a reticenței Vestului față de țara noastră, realitățile de la noi, **de ordin politic și economic**, nefiind elemente care să producă entuziasm.

Declarația Comisarilor Comunității Europene, **Sir Leon Brittan** și **Hans van der Broeky**, subliniază faptul că semnarea acordurilor cu **Ungaria, Polonia și Bulgaria** a fost amân timer datorită unor "divergențe de opinii privind politica comercială a C.E., **fapt ce nu are nimic de a face** cu Polonia, Ungaria și Bulgaria. Pentru a îndulci pilula, se adaugă în termeni diplomatici: "Comunitatea și vecinii săi din Răsărit pot merge înainte și își pot desfășura în continuare întreaga gamă a relațiilor lor politice și economice".

Evident, preferențele au fost exprimate. Oare, când România se va găsi printre cei preferați?

Grupaj realizat de
Ștefan Caliga

Kremlinul și relațiile cu fostele republici unionale

Posturile occidentale de radio au difuzat știrile că Andrei Kozîrev, ministrul de externe din CSI, s-a pronunțat pentru menținerea și întărirea relațiilor cu fostele republici unionale ce și-au proclamat independența (la unele, foarte precară). El a propus păstrarea forțelor armate ale CSI în

Estonia și Letonia și (implicit) în Sinistrita (pardon, "republica nistreană").

Reacția a fost promptă:

Departamentul de Stat al SUA a făcut cunoscut că nu recunoaște CSI dreptul de ingerință în afacerile interne ale unor state limitrofe CSI sau în orice parte a lumii, decât

în cadrul drepturilor și datoritiilor specificate în Charta Națiunilor Unite.

Pe de altă parte, șefii Statelor Baltice s-au întâlnit spre a discuta strângerea relațiilor interbaltice și ale celor cu NATO.

Nu am auzit de nici o reacție la Chișinău. Nici, cel puțin, un apel, în plus, pentru

transferul spre judecare, în capitala Chișinău, a grupului Ilașcu, condamnat la Tiraspol și care rămâne pe marginea prăpastiei dintre viață și moarte, atâta timp cât se află în mâinile secesioniștilor nistreni (cu blagoslovenia tacită a Moscovei).

George Caracaleanu

CINE SE TEME DE LIBERTATEA PRESEI?!

"Știu că nu ai dreptate, dar pentru dreptul tău de a nu avea dreptate sunt gata să mor"

Cunoscându-l pe dl senator de Dolj, Ion Predescu, ca pe un jurist integru și de mare valoare profesională, am fost realmente surprins văzând vehemența cu care susținea votarea în noua lor formă a articolelor 205, 206 și 239 din Codul Penal, adică a acelor articole care, așa cum au fost aprobate de Camera superioară a Parlamentului României, vin să trântesc un pumn greu în gura presei, mai cu seamă a presei independente din țara noastră.

Este foarte adevărat că mulți dintre noii noștri colegi de breaslă folosesc un limbaj cu totul neadecvat și total deplasat, uneori chiar vulgar și incompatibil cu normele textului scris, căci, cu deosebire presa scrisă a fost aceea care a stârnit antipatiile Puterii, dar ei nu reprezintă decât niște cazuri izolate de abatere de la deontologia profesională, necaracteristice pentru presa română în ansamblul ei și, ca atare, nu era nici măcar necesară aducerea în discuția parlamentului a unor texte de lege care să îngrădească libertatea presei, libertatea de exprimare a ziaristului.

Acum aproape o sută de ani, două glorii ale culturii române, genialul Mihai Eminescu și eminentul Alexandru Macedonski, ziaristi de talent, cu o exprimare foarte acidă, ajunseseră că se insultau aproape cu regularitate în paginile publicațiilor lor și pentru asta nu au apărut niciodată în fața vreunei instanțe și, în consecință, niciodată nu au suferit vreo condamnare pentru ceea ce au scris.

A te teme de limba presei, după cum obișnuia să spună C.A. Rosetti, "putea să aibă teme în timpii aceia pe când trăia Beaumarchais, care zicea: calomniază, căci rămâne ceva. Dar când presa este liberă, libertatea va sugruma licența și calomnia... când libertatea este deplină, nu poate să reziste nici o pată care să nu fie ștersă, nici o licență pe care libertatea cu spumele ei cele albe să n-o ștergă cu totul. Licența are remedii ei, vindicarea ei prin libertate. Ziarul care calomniază își face lui însuși răul cel mai mare, căci, încetul cu încetul, adevărul se vede și ziarul se pierde".

Intemeietorul și "decanul" de vârstă al presei române, C.A. Rosetti a fost și a rămas întreaga sa viață radicalul și intransigentul democrat, "vizionarul și utopistul pașoptist" - cum îl calificau partizanii oportuniști din partid - care nu a renunțat nici un moment la principiile pentru a căror realizare a luptat din tinerețe ca "să le poată înfrânți când partidul va ajunge la cămașa țării", după cum spunea el însuși.

După obținerea independenței de stat și instaurarea monarhiei în România, între cei doi corifei și tovarăși de luptă, I.C. Brătianu și C.A. Rosetti, "eroii renașterii și închegării statului nostru", izbucnesc antagonismul, divergența de păreri. Ruptura dintre cei doi "frați siamezi", cum fuseseră botezați, se produce definitiv și iremediabil în 1884, motivul fundamental fiind tocmai disputa din cadrul corpurilor legiuitoare, din 31 martie, dispută pe marginea articolelor 24 și 105 ale Constituției, articole ce se refereau la libertatea presei și a ziaristilor.

"Sunt decanul presei" - spunea C.A. Rosetti în fața membrilor corpurilor legiuitoare - și am venit să o reprezint înaintea domniilor voastre. Să o reprezint cu toate greșelile și cu puține din meritele ei... În toată viața mea am apărat toate libertățile - negreșit - dar mai cu deosebire libertatea presei și a întrunirilor..."

Guvernul, prin președintele Consiliului de Miniștri, Ion C. Brătianu, propunea modificarea articolelor 24 și 105 din vechea Constituție a țării, dorind să stăvilească și, mai ales, să prevină eventualele atacuri din

presă îndreptate împotriva tinerei monarhii a României. În noua formă propusă de guvern, autorul articolelor incriminate putea fi tradus în justiție în fața unui tribunal ordinar, putea fi arestat preventiv, putea fi avertizat etc.

Împotriva propunerii susținute de I.C. Brătianu se ridica cu tărie fostul său tovarăș din tinerețe, C.A. Rosetti, care cerea ca, în cazul delictelor de presă, autorul articolelor incriminate să beneficieze, ca și până atunci,

de judecata Curții cu juri, să nu poată fi avertizat în nici un fel, să nu poată fi arestat preventiv etc. Bineînțeles, fiecare lider era susținut de partizanii săi din partid. Disputa devine aprigă și cei doi oameni politici se despart definitiv, devenind rivali.

C.A. Rosetti nu înțelegea să facă nici un compromis. "Franța și Anglia" - spunea el - numai mulțumită libertății deplină a presei au putut să se dezvolte, să se mărească în glorie, să meargă în capul celorlalte popoare și țări și să ajungă la apogeul civilizației mondiale".

Iată textul celor două articole:

"Art. 24. Constituțiunea garantează tuturor libertatea de a comunica și publica ideile și opiniunile lor prin graiu, prin scris și prin presă, fiecare fiind răspunzător de abuzul acestor libertăți în casurile determinate prin codicele penale, care în această privință se va revizui și completa, fără însă a se putea restrânge dreptul în sine sau a se înființa o lege excepțională.

Delictele de presă sunt judecate de juri. Nici cenzura, nici altă măsură preventivă pentru aparițiunea, vinderea sau distribuțiunea oricărei publicațiuni nu se va putea reînființa.

Pentru publicațiuni de jurnale nu este nevoie de autorizațiune prealabilă a autorităților.

Nici o cautiune nu se va cere de la ziaristi, scriitori, editori, tipografi și litografi.

Presa nu va fi supusă niciodată sub regimul avertismentelor.

Nici un jurnal sau publicațiune nu va putea fi suspendat sau suprimat.

Autorul este răspunzător pentru scrierile sale, iar în lipsa autorului sunt răspunzători sau girantul sau editorul.

Orice jurnal trebuie să aibă un girant răspunzător care să se bucure de drepturile civile și politice".

"Art. 105. Juriul este statomnic în toate materiile criminale și pentru delictelor politice și de presă".

Raportul comisiei de specialitate a corpurilor legiuitoare, citit de Anastase Stoilănu, arăta că "fără libertatea cuvântului scris, adică a presei, libertățile cele mai întinse nu pot servi la nimic, nu au eficacitate.

Această libertate e dar temelia și garanția tuturor celorlalte".

În memorabila zi de 31 martie 1884, fiind înscris să ia cuvântul la capitolul "Presa", C.A. Rosetti, marele tribun al libertății presei, veni în fața membrilor corpurilor

legiuitoare cu toate colecțiile ziarelor scoase de el - cele 27 de serii ale "Românului" (apărut în 1856 și până la data zilei), colecțiile "Libertatea", "Pruncul Român", "România viitoare" și "Republica Română" (ultimele două scoase la Paris în timpul exilului său) - astfel încât tribuna era "aproape baricadată de această bibliotecă", conform unei expresii a timpului. Și a început să vorbească. "Nu era un discurs de toate zilele, banal și convențional, cu

patos parlamentar și cu nuanță demagogică, așa cum vedem și auzim destule de la parlamentarii noștri de azi, era ceva ce făcea parte integrantă din corpul lui; era o bucată smulă din el, inima lui, sufletul lui, tot eul spiritual; așa cum nu se vorbește în toate zilele și de comandă". În final, concluziona astfel: "Nu-mi distrugeți ultima iluzie scumpă, pentru care am suferit; nu mă omorâți. Lăsați presa liberă... nu vă atingeți de libertatea ziaristului; - dacă juraiții îl vor găsi vinovat, îl vor osândi; de ce să-i luați libertatea înainte de a fi osândit, că doară nu e un ucigaș de rând? Arestul preventiv..."

Nu-și mai putu încheia fraza începută. Emoția îl gătuia. Coborî treptele tribunei în liniștea și emoția depline ale întregii asistențe. Fața sa era brăzdată de șiroaie mari de lacrimi.

De la înălțimea băncii ministeriale, Ion C. Brătianu, micșat de cuvintele fostului său tovarăș de luptă pe baricadele democrației, s-a lăsat înduplecat și a retras amendamentul privind arestul preventiv al ziaristului.

Nu vă atingeți de libertatea presei!

Am încercat să aducem în fața opiniei publice una din paginile de luptă pentru libertatea presei, luptă depusă de înaintașii noștri, sperând că în același timp am reușit să atragem atenția atât opiniei publice cât și Puterii și parlamentarilor că îngrădirea libertății presei înseamnă îngrădirea sau desființarea tuturor celorlalte libertăți democratice, înseamnă, în ultimă instanță, reînnoirea la dictatură.

Nu, domnilor, nu îngrădiți libertatea presei, nu sădiți în inima ziaristului teama de a scrie ceva ce nu v-ar fi pe plac, ceva ce v-ar putea supăra sau, una dintre dumneavoastră, le-ar putea încurca "micile afaceri"!

Nu v-ați săturat de presa laudativă, de jurnaliștii aplaudați care, de cele mai multe ori, erau nevoiți să scrie împotriva conștiinței și voinței lor?

Nu au fost suficienți cei aproape cincizeci de ani în care s-a încercat îndobitocirea unui popor întreg căruia i-a fost furat până când și dreptul de a fi informat corect și de a gândi singur?

Vă amintiți bancul care circula cu ani în urmă referitor la Napoleon când, întâlnindu-se cu "eroul Carpaților", împăratul francezilor îi spune că, dacă ar fi avut el presa și jurnaliștii pe care-i avea Ceaușescu, nici acum nu s-ar fi știut că a fost înfrânt la Waterloo?

În ceea ce privește calomnia prin presă, trebuie să înțelegem, o dată pentru todeauna, că ziaristul are nu numai dreptul, dar chiar obligația de a aduce la cunoștința opiniei publice, în mod obiectiv, tot ceea ce știe sau a aflat despre func-

ționarul public, oricare ar fi acesta, indiferent de treapta ierarhică pe care ocupă în funcțiile statului. Nu-mi este indiferent, nu poate să-mi fie, dacă ajung în funcțiile statului, în Parlament sau în cabinetul Executivului, în Justiție etc. persoane care fie în viața și calitatea lor oficială, fie în viața particulară, merită opoziția publică, nu cinstirea și stima concetățenilor lor. Nu-mi poate fi indiferent și nu am dreptul să aduc la cunoștința opiniei publice decât ceea ce descopăr că, sub paravanul funcției pe care o ocupă, "X" face afaceri veritabile, buzunarul statului, al contribuabilului. Nu-mi poate fi indiferent și nu pot să tac în fața unor acte de trădare sau de defăimare a statului, de înșelare a poporului etc. exemplele pot continua.

În același timp, instituțiile și funcțiile statului au obligația de a pune la dispoziția presei, a ziaristilor, toate informațiile necesare, mai ales dacă sunt solicitate, afară numai de cazul în care este vorba de secrete de stat!

Iată, domnilor parlamentari, cam care este atitudinea pe care trebuie să o adoptați față de presă și ziaristi, iar nu să căutați prin mijloace represive să îngrădiți libertatea presei!

O persoană foarte importantă din anturajul Puterii, care a insistat să-i fie păstrat anonimul, ne-a informat că incriminatele articole 205, 206 și 239 vor "trece de Camera Deputaților", că totuși a fost "decât un scenariu menit să avertizeze o anumită parte a presei, în speranța că aceasta se va autopeupa de acce care nu fac cinste calității de ziarist, pe de o parte, iar pe de altă parte având și scopul de a îndrepta atenția opiniei publice și spre altceva decât corupție, greve etc.", cu atât mai mult cu cât "atunci când se vor discuta în Cameră, nu vor fi votate și Comisia de mediere între Senat și Camera Deputaților își va însuși punctul de vedere și votul nefavorabil al deputaților".

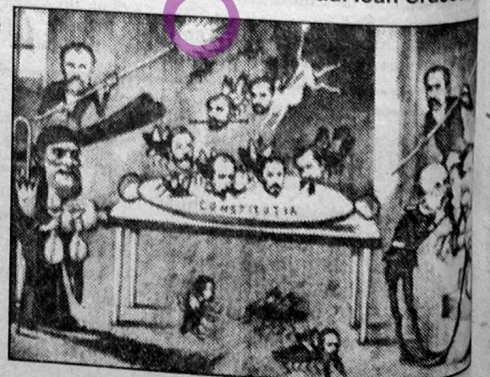
Se poate ca într-adevăr să nu fi fost vorba decât de un scenariu (n-ar fi nici primul, nici ultimul), dar semnalul de alarmă a fost tra și conștiința opiniei publice trebuie să fi trează și să vegheze!

Thiers spunea că libertatea presei este "libertatea de a cugeta". Dacă ni se ia sau se îngrădește libertatea presei, ni se ia sau se îngrădește libertatea de a cugeta, gândi. Asta ar echivala cu revenirea la dictatură.

Cât privește lipsa de deontologie profesională sau folosirea unui limbaj neadecvat, trivial chiar, din partea unora dintre noii noștri "confrăți", nu vă fie teamă căci, așa cum aprecia și Grigore Ventură "dușmanii cei mai principali ai presei sunt ziaristii diletanți" sau, cum considera marele ziarist C.A. Rosetti, "ziarul care calomniază își face lui însuși răul cel mai mare, căci încetul cu încetul, adevărul se vinde și ziarul se pierde".

Așa că, nu vă atingeți de libertatea presei domnilor!

Paul Ioan Cruceanu

"Oul" directorului publicației Panoramic Radio TV "e" ... două

Crezând noi că o dată pe an ar merita să prădăm 300 de lei, am cumpărat noul Panoramic Radio-TV. Să fim la curent și în direct, oră de oră, minut de minut, cu rețeaua și balul Televiziunii. (A dacă-i bal, bal să fie! Așa că am pășit în noul an cu "tiganada" everachiană, cu "blagoslovirile" de rigoare și, evident, cu noul Panoramic! COLOR! Culoarea și 300 de lei fiind visul de aur al celor ce se îngrijesc de apariția acestei publicații informative. Și iată că ceea ce credeam a fi o excepție de sărbători, a devenit regulă. Deci noul Panoramic a prins să apară săptămânal, color, la 300 de lei. Pe cine-l ține punga. În primul număr pe 1994 dl Ștefan Dimitriu, directorul Panoramicului, publică pe prima pagină, alături de zămbetul nostalgic color al crainiceii Carmen Movileanu, un fel de editorial-program, în care ne spune "ce este și ce vrea el" ... la "al doilea pas" - după titlul articolului. Acum, care o fi fost primul pas? Dumnezeu cu mila! Noi am sărit direct la cel de al doilea! Dar nu-i bai! Cei saltăreți joacă din doi în doi, sau doi cu doi... "pas de deux"... ca-n Lacul debedelor. Și nevrând să mă grabesc cu verile, am zis să mai treacă de la mine... preț de vreo 1500 de lei. Deci iată-mă cu cinci Panoramic-e-n față și cu intențiile redacției programe exprimate prin pană directorului. "Pasul nostru s-ar dori unal definitiv, dacă n-am fi atât de convingi de mecanismele economice de

piață... Oricum, mizând de la început doar pe câștigul de calitate (și culoarea nu numai la figurat, dar, iată, și la propriu - este una din ele) am căutat să stabilim un preț cât se poate de rezonabil pentru această revistă... Un exemplar abia dacă-l depășește pe acela al unui ou!" Că "oul" dlui Ștefan Dimitriu e "două" se poate constata cumpărând și produsele gălinoase, și revista. În cât privește "câștigul de calitate și culoarea nu numai la figurat dar și la propriu", să stăm strâmb și să judecăm drept! La propriu, culoarea e o bătaie de joc. Ilustrațiile, cele mai multe, sunt sterse, un sarf, cu tururi duble, personajele putând fi recunoscute cu greu sau deloc. La asemenea apariții, în țări din vestul sălbatic, vedetele și starurile ar cere, și pe bună dreptate, despăgubiri substanțiale. Nici în privința calității și "culorii" la figurat, n-a prea brodit-o noul Panoramic. Colectivul redacțional face o prestație publicistică submediocră, de nivelul unei gazete de perete (că încă nu ni s-a lăsat "ceața" pe memorie, ea "se poartă" doar la TV). Și pentru că noutățile privind dreptunghiul magic nu sunt suficiente pentru a susține numeroasele pagini, se intră puternic în domeniul marelui ecran, cu materiale și informații stângaci traduse, despre cinematografia mondială, care, evident, ar trebui lăstate revistelor dedicate celei de a șaptea arte. Dar așa? Un singur exemplu: pe coperta numărului trei al revistei

tronează chipul unei frumoase și la modă vedete de cinema, cu inscripția "eu Kim Basinger, vă invit, până la apariția mea pe micile dv ecrane, visați-mă!" Justificarea... "până la apariția pe micul ecran". Așa da! Așteptăm "cu interes". Rubrici ca "Mulle și mărunte", "Nava cu filme", "Cronica în imagini" își trag seva tot din domeniul marelui ecran, ele înscrind-se perfect în atribuțiile unei reviste Cinema. Glume, glumițe, epigrame schioape, panseuri, de un gust cel puțin indoielnic, vin să completeze cele 32 de pagini ale Panoramicului. Pentru umplutură s-a găsit și formula unui "chestionar incomod" cu întrebări "inteligente": "vreți să fiți bogat sau sărac?", "doriți să fiți tânăr sau mai puțin?", "sunteți mai mult vesel sau mai mult trist?", "dacă sunteți indecis, votați cu tineretea din Beverly Hills!" Fără comentarii! Ce să-i faci, greu se mai încropesc cele două... Și cât de puțin despre cele aproape patru decenii ale Televiziunii Române! Dl Ioan Ionel, de pildă, scriind despre emisiunea veterană Telesciclopedia și despre veteranii ei, "uită" să-l menționeze

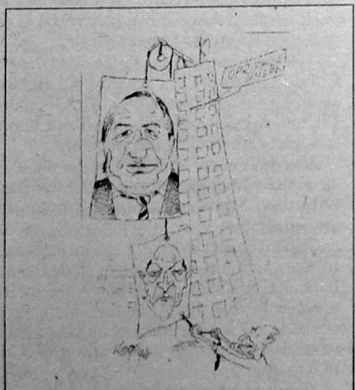
pe inițiator, cel care i-a semnat actul de naștere și care nu este altul decât scriitorul Octavian Paler. Oare de ce? "Biografia unei emisiuni" - salutăm ambițioasă acțiune a Direcției de programe, care împreună cu nou înființată Direcție de Logistică și Memorie, dorește să realizeze un catalog al emisiunilor TV premiate de-a lungul anilor (sperăm, nu doar a celor de varietăți și muzicale). Mă întreb, numai, cum va fi posibil, pentru că la mineriada din 13-15 iunie 1990 a "ars", culmea, exact cartoteca filmotecii! Cine să se mai descurce acum printre emisiunile de slavă și laudă închinată glorioșilor ani ai "epocii de aur"? Realizatorii lor, mulți dintre ei prezenți și azi pe micul ecran, au căzut într-o bruscă și salvatoare amnezie. Dar telespectatorii? Cei cu memoria bună... Vrem să amintim, în altă ordine de idei, Direcției Programe, că ne datorează ultimul episod din filmul "Edward și Mrs. Simpson". Chiar așa, nu aveți pic de respect față de noi, telespectatorii, mai dragă?! În rest, așteptăm "ieftinirea" ouălor!

Televiziunea după chipul și asemănarea cui?

Proaspătul director general al TVR, dl Dumitru Popa, și-a început activitatea dând interviuri. Și bine a făcut. Să știm cu toții "cine e și ce vrea" de la ... TV! Să vedem dacă nu cumva am căzut din lac în puț! Și după ce s-a plimbat, întovărit de membrii testatului Consiliu de Administrație, prin clădirile de pe str. Dorobanți nr. 191, "a, s-a implementat" în Televiziune! S-a "implementat" cu ea. Poate avea păreri. Poate da indicații. Că așa a fost învățat omul de tip nou socialist, să se priceapă la toate: Exemplificarea o las la urmă că e "epocală", adică din "epoca de aur". Domnia sa afirmă într-un interviu că "nu va face televiziune după chipul și asemănarea" dumisale, că dorește ca "Televiziunea să devină un serviciu public apolitic și credibil" și îi va fi ușor, nu? nefiind înregimentat în nici un partid! Deci, iată omul care ne trebuie. Nu trage nici la stânga nici la dreapta, nu ține în mână nici cheia, nici crenguța cu cei trei trandafiri, domnia sa nefiind angajat politic. Un alt principiu al dumisale este acela de a "nu face singur ceea ce nu poate hotărî singur", deci discuția profesională va deveni un mod de lucru în TV. Se va consulta în "rezolvarea" problemelor etc, etc, domnia sa fiind adeptul "conducerii colective" după cum se pare. Unde am mai auzit noi treaba asta? În ce privește Consiliul de Administrație al TVR, n-a văzut nimic până acum care să însemne "disfuncționalitate sau dizarmonie". Ca secretar de stat la Departamentul de Informații al Guvernului, nu a avut cunoștința de documentarul din 30 decembrie, care nu a fost o comandă din partea guvernului. Studioul TV al guvernului a avut contribuția de a fi acordat doar cu spațiul de montaj al filmului. Pe de altă parte, nici nu trebuia să știe neapărat de existența aceluia documentar, care apreciază că a avut "un caracter polemic". Dacă acel mărșav și mincinos colaj este scotit de directorul general al TVR având doar un caracter polemic, ne-am lămurit! Dacă proaspătul director general al TVR, dl Dumitru Popa, n-ar vrea să facă o televiziune după chipul și asemănarea

dumisale după cum a afirmat, chip pe care, când se privește în oglindă, îl vede la față pe președintele Ion Iliescu, ar fi dispus de urgență organizarea unei mese rotunde cu participarea unor istorici și a unor oameni care au trăit istoria anilor '44-'47, spre a scoate acele evenimente "de sub incidența unor false încărcături politice", repunând în drepturi adevărul istoric. Ar fi pășit cu dreptul domnia sa în TV. Dar așa? Știți care i-au fost primii pași? A cerut să "vizioneze" o emisiune care urma să fie transmisă în direct! Nu vi mirați! Eu care am trăit o felie de 25 de ani în acea instituție și am avut parte de vreo 12 președinți "revoluționari de meserie", deci specialiști în toate "domeniile", am asistat la vizionări în care ni se cerea să scoatem palăria "tovarășului" de pe cap, că nu-l avantajează, să ștergem vaza cu flori de pe măsuta respectivă, să îndepărtăm umbrela de deasupra capetelor cuplului prezidențial că "nu dă bine în cadru" etc, etc. Toate aceste prețioase și mai ales competente indicații, ni se cerea să le "efectuăm" pe imagini gata filmate! Să nu vă vină a crede, nu? Și iată cum "istoria" se repetă. Încă un "activist de partid", cică fără de partid, la conducerea Televiziunii Române.

... Avem și noi Dallasul nostru!

Urmărind zilele trecute pe programul 2 actualității TV5, prezentatorul francez ne pune la un moment dat, prin intermediul peliculei, în legătură cu România. Și vedem niște imagini de coșmar, despre care reporterul ne informează că au fost filmate în preajma Combinatului Petrochimic Brazi. Din gropi săpate adânc în pământ, oamenii scot cu gălețile un lichid întunecat pe care-l deșartă în butoaie. Caruțe încărcate cu prețiosul produs, grabesc să părăsească locul, pentru ca altele să vină la rând. Activitatea febrilă de "culegere" a aurului negru se petrece pe furis, în plină seară, "să nu ne prindă" se auzea în limba română, pe sub comentariul reporterului francez. Oameni îmbrăcați ca vai de lume, cu căciuli jerpelite, cu clapete pe urechi, tip sovietic, chipuri cu aspect apocaliptic rânjesc în obiectivul aparatului de film vederi. Au ceva abulic în gesturi, cu siguranță fiind stăpâniți de puterea lui Bachus. Din gura stîrbă a unui izvor, gâlgăit și răgușit, o frântură de cântec pe care-l "degusta" cu zămbet sardonice... "și ce seri sunt la Moscova..." Curată francophonie! Oameni ne-am făcut! Trimisă în eter, această "imagina a României", culeasă cu grijă de colegii noștri francezi, va face cu siguranță inconjurul lumii. Să se vadă că au și românii Dallasul și Ewingii lor (pentru cei care nu au văzut secvența pe micul ecran, dau ca reper reportajul din România Liberă din 17 ianuarie a.c.) - acest Dallas fiind posibil datorită

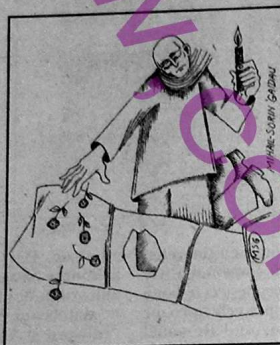
conductelor fisurate, a rezervoarelor cu scurgeri, pe scurt a proastei exploatare a instalațiilor de la Brazi.

Asta da, imagine a României în lume! Mai ceva ca povestea cu lebedele! O altă mărșă în salba cu handicapați, cerșetori, copii ai strazii, SIDA, TBC și alte "nestemate" moștenite din comunism și trecute nevătămate în patrimoniul democrației noastre originale. Domnilor guvernanti, lăsați baltă "Vocea României", că plătim degeaba o publicație care nu se cumpără, nu va mai dați în bărci pe Dunăre cu Euro-România care a fost un fiasco și alte manifestațiuni menite să sulemenască chipul țării noastre, chinuit de proasta și incompetentă guvernare, care în patru ani a desăvârșit tot ce n-a putut comunismul în aproape o jumătate de veac. Aveți organisme speciale, oameni plătiți bine să se ocupe de chipul țării în lume. Nu faceți propaganda de doi bani în care nu crede nimeni. Sumele fabuloase cheltuite în "atari scopuri", îndreptați-le mai bine spre rezolvarea necazurilor în care ne înglodăm din ce în ce mai mult, pe zi ce trece. Pentru că oricât v-ați "strădui" să fardați chipul României în lume, întotdeauna se va găsi o voce, un aparat de filmat, de peste țări și mări, care să pună degetul, și uneori nu cu bună intenție, pe rănile noastre.

Pagina realizată de Rodica Rarau

Adrian Păunescu și apologetul său

Cu modestia-i caracteristică, ferindu-se de deșarta publicitate și neacceptând să-i apară poza în revista ce-o conduce, *Totuși iubirea*, decât de... câteva sute de ori pe an, Adrian Păunescu prezintă cu generozitate, pe prima ei pagină, un articol intitulat *Poetul neliniștii noastre: Adrian Păunescu*, semnat de prof. dr. Ion Dodu Bălan (nr. 47/1993). Dacă Adrian Păunescu e arhicunoscut, credem că nu strică a reaminti câteva date în legătură cu exegetul său. E unul din satrapii culturii românești din decursul "epocii de aur". A făcut tot ce i-a stat în putință, din vârful Consiliului Culturii și Educației

Socialiste, unde l-a așezat dictatura, să împiedice apariția unor cărți neconvenabile regimului, să înăsprescă cenzura aplicată periodicelor culturale, să amârască zilele scriitorilor de valoare și bun simț, împingându-i nu o dată la exil și la gesturi desperate. Și-a legat numele de abuzuri de tot soiul, un abuz fiind chiar prezența d-sale, în calitate de "prof. dr.", la Universitatea din București. Deși izgonit de la catedră de studenți, în zilele justițiare ale Revoluției, a revenit prin nu știu ce mijloace, desigur nu spre onoarea înaltei instituții de învățământ. Nu doar submediocru, ci și lipsit de o elementară probitate, nu s-a dat în lături a recurge la plagiat. Virgil Ierunca a dovedit plagiatul său din Șerban Cioculescu. Nu este exclus să existe și altele. Să ne mai mirăm că un astfel de ipocahim îl ridică în slăvi pe bardul de la Bărcă? Neam mira dacă n-ar face-o!

Ce afirmă prof. dr. Ion Dodu Bălan? Afirmă că "Păunescu e o forță a naturii, e un izvor de energii care vine din adâncurile pământului românesc, a cărui revărsare la lumina istoriei neamului nimeni și nimic n-a putut și n-o poate înăbuși". Noi ne gândeam mai degrabă la o defecțiune de canalizare ce nu poate fi remediată, provocând o revărsare de lichid imund. "Versul său energetic (...) a sărit nu o dată la beregata tiraniei", perorează mai departe prof. dr. în chestiune. De fapt, versul păunescian a sărit nu la beregata, ci la papucul tiraniei, spre a-l săruta cu evlavie. Prezentându-l pe poet drept adversar al "prostiei depresive" (sic!), comentatorul său

are dreptate. Întrucât există și o prostie tonică, prin amuzament, în privința căreia d-sa se cam pricepe... Ne mai vorbește prof. dr. Ion Dodu Bălan despre "volumele sale de versuri (...) gardate în presă de imnuri care le asigurau trecerea spre lume și eternitate". Adică "imnurile" păunesciene, închinăte știm noi cui, ar fi asigurat "eternitate" poeziei sale. De acord și aici. La așa "imnuri", așa "eternitate"! Mai pretinde exegetul: "Poetul a riscat să spună răspicat adevărul istoric, politic, cultural și social, să abordeze teme tabu, să se întrebă, în gura mare, despre tema amară a omului și a țării". Păi, dacă așa stau lucrurile, ar fi trebuit ca apologetul său să-l situeze fără ezitare pe Adrian Păunescu alături de Doina Cornea, de părintele Calciu-Dumitreasa, de Paul Goma, de Dorin Tudoran. De ce să nu-i recunoască meritul până la capăt? De ce să nu-l pună în rândul, dacă nu chiar în fruntea, luptătorilor anticeauști? Scrie prof. dr. Ion Dodu Bălan: "Versurile sîncerate ca o coardă de arc aheian și cuvintele pornesc din ele ca niște săgeți ce vânează

impostura, lingueala, neomenia, trădarea de țară și de popor". Riscantă aserțiune! Dacă vânează într-adevăr "impostura, lingueala, neomenia, trădarea de țară și de popor", versurile lui Adrian Păunescu se îndreaptă împotriva propriului lor autor. Sînt versuri... sinucigașe! La un moment dat, sufocat de admirație, exegetul afirmă despre cel îndeobște cunoscut ca un poet de curte: "Adeseori prin vocea lui lirică, prin versurile sale, vorbește, plânge, strigă (...) un neam întreg (...) oprimat de dictatură". Noroc că ni se atrage atenția! Altminteri rămâneam cu impresia eronată că în respectiva voce se lăfăie tocmai duhul dictaturii, ca în cel mai însemnat fief literar pe care l-a dobândit, iar când susține că bardul de la Bărcă ar fi "un Goga al vremii noastre", "un publicist (...) din stirpea ilustrată de Eminescu", prof. dr. Ion Dodu Bălan săvârșește un lucru inutil: vrea cu tot dinadinsul să se facă de răs, tocmai d-sa, care e o autoritară întrupare a ridicolului.

Gheorghe Grigurcu

Bestialitatea comunistă și distrugerea valorilor spiritualității românești

Printre nenumăratele victime ale devastatoarelor prigoane comuniste s-a aflat și prof. univ. dr. RADU I. PAUL (1906 - 1982). Universitar la Iași, Cluj și București - doctor în litere și filozofie la Paris, acesta și-a desăvârșit studiile în GERMANIA, fiind apreciat în mod deosebit de celebrul filolog german GAMILSCHEID.

SEXTIL PUȘCARIU, care i-a fost profesor, și-a pus multe speranțe în capacitatea extraordinară a ambițiosului său elev, devenit estet și filozof de prestigiu.

Una din lucrările sale "VIAȚA ESTETICĂ" - FILOZOFIA NATURALĂ A FRUMOSULUI ȘI A ARTEI" apărută în 1937 la "MINERVA" - INSTITUT DE LITERATURĂ ȘI TIPOGRAFIE S.A. Cluj" l-a făcut pe profesorul RADU I. PAUL cunoscut în epocă.

Tatăl său, Ioan Paul (1857 - 1926), prieten bun cu Eminescu și Xenopol, era originar din ȚARA MOTILOR. Profesor și scriitor, el și-a împlinit studiile universitare la VIENNA și BUDAPEȘTA, unde a obținut doctoratul în 1883 cu teza: "AZ ÚJ NÉPIES IRÁNY A ROMÁN SZÉPIRODALOMBAN".

Lui Ioan Paul, George Calinescu, îi oferă un spațiu generos în monumentală sa "ISTORIE A LITERATURII ROMÂNE". O stradă din Iași îi poartă și azi numele, iar ediția din 1978 a volumului "PERSONALITĂȚI IEȘENE" a lui IONEL MAFTEI îi dedică trei pagini scriitorului IOAN PAUL.

Prin anii 1946 - 47, când comuniștii au acaparat puterea, fiul lui Ioan Paul - prof. Radu I. Paul a fost dat afară din învățământul universitar bucureștean, grație demersurilor "colegiale" inițiate de Tudor Vianu și Mihail Ralea.

Rămas pe drumuri, prof. Radu I. Paul, se retrage la Timișoara, unde o vreme, trăiește împreună cu familia sa "de azi pe mâine".

Între 1955 - 1956, reușește să ocupe o catedră de limba română la LICEUL MILITAR din TIMIȘOARA.

Fierbinte și tensionat, anul 1956 îl găsește implicat, alături de fiul său MARIUS-ANGELO, în mișcările studențești, de stradă, legate de evenimentele din UNGARIA. Este arestat. Prefectul l-a constituit o lucrare a sa, concepută în 1928, descoperită de securitate pe fundul unei lazi. Autorul făcuse elogioase aprecieri la adresa monarhiei. Profesorul Radu I. Paul intrase de fapt, de mai multă vreme în vizorul securității pentru că afirmase față de colegii și elevii săi că:

"ARMATA RUSĂ NE SPOLIAZĂ"

Ajuns în pușcărie, batjocorit, băut, ranga de fier, estetul Radu I. Paul (despre cărui operă, prietenul său Petre Tuța spunea că "vibrează profund românesc, parcă conceput crezul la MASA TĂCERII") a versat cu lanțuri grele, fixate direct pe cheieturile mâinilor și picioarelor, costumul AIUDULUI, GHERLEI ȘI JILAVEI.

Aflat la PIATRA-NEAMT, cu ocazia lansării volumului său "SEISMOGRAFUL II" - (Editura Humanitas) în septembrie 1993, dna Monica Lovinescu și-a amintit plăcere de fostul său profesor Radu I. Paul.

"L-aș caracteriza pe cel ce mi-a fost de căl și îndrumător prin armonia pacifică a trei elemente: demnitate, distincție, erudici. Este sinteza ce conferă strălucire veritabilă acestui aristocrat al spiritualității românești".

Prin 1964, la ușa familiei Paul, din Timișoara s-a prezentat un schelet uman, zdrențe. Cu greu a fost recunoscut de că familia sa profesorului Radu I. Paul. În timp de detenția sa, familia a avut de suferit un linț și privațiuni greu de închipuit. Soția profesora de istorie-geografie, a fost dată afară din casă și din serviciu.

În 1982, mizeriile pământești au început pentru Radu I. Paul.

Anul 1956 a fost nefecit și pentru fiul acestuia, MARIUS-ANGELO PAUL, ca la vremea aceea era student în anul V (Vice) la facultatea de mecanică din Timișoara, fost arestat împreună cu tatăl său. Motiv: "manifestările dușmănoase, huliganice a studenților din Timișoara, în zilele de 30-31 octombrie 1956, ca urmare a evenimentelor din Ungaria" (extras din dosarul Marius-Angelo - publicat de săptămânala clujeană "NU" din 6-13 mai 1993 - nr. 10). Exmatriculat, anchetat și arestat, rostul firești ale lui Marius au fost anihilate pe 8 ani. Abia în 1963 i s-a permis să-și dea examenul de stat. Între timp unii din foștii colegi, deveniți colaboratori de nădejde ai securității - și-au văzut "sacii în cârui".

Săptămânalul clujean "NU" nr. 108 din 13 mai 1993, numește doi dintre acești Covaci Francisc și Rozinger Stefan.

Prof. univ. dr. Radu I. Paul și-a încheiat restul zilelor, desăvârșirii unei lucrări monumentale - 2000 pagini dactilografiate "Tratat de estetică". Din nefericire, tratatul n-a văzut încă lumina tiparului.

Mihail Sorin Gaidu

DIN "EVANGHELIA" DUPĂ "SFÂNTUL" IOAN, "GURĂ-DE-IBALIAUR"

"Decalogul" liber-cugetătorului

1. La-neput a fost cu COMUNISMUL, și COMUNISMUL a fost și în el, și cu el.
2. Și toate câte i-au fost date, de COMUNISM i-au fost date, și nimic din ce-a făcut, fără de COMUNISM n-ar fi făcut.
3. Trimis a fost de COMUNISM, iar numele lui este IOAN, cel ce mai târziu numit-u-s-a și "GURĂ-DE-(BAL)IAUR", pururea zâmbitoare.
4. Care a venit în fața oamenilor după REVOLUȚIE, pentru ca toți să creadă în el, dar nu toți l-au crezut.
5. Căci el nu era REVOLUȚIA, ci era cel trimis a-ntucea mințile oamenilor.
6. Adevărata REVOLUȚIE era a celor ce luminau mințile oamenilor.
7. Așa că, deși spunea la lume că REVOLUȚIA prin el a fost făcută, mulți nu-l credeau.
8. Atunci a venit la ai săi și ai săi l-au crezut.
9. Iar tuturor celor ce l-au crezut, le-a dat dreptul de-a fi tovarășii săi de "REVOLUȚIE" - născuți nu din sânge, nici din voia firii, nici din voia oamenilor, ci din COMUNISM, ce CU FAȚA UMANĂ numit-u-s-a.
10. Adevăr zic vouă: cei ce cu el și după el venit-au la PUTERE, bine o duceau și înainte, când toți primit-au har după har din plinătatea COMUNISMULUI, dar mult mai bine o duc acum!

Pentru conformitate,

Prof. dr. Gh. CONSTANTIN

Dacă suntem la putere, facem tot ce vrem...

La Inspectoratul pentru cultură - Neamț, rămânând vacant postul de consilier șef, Ministerul Culturii a organizat un concurs în acest sens. Rezultatele acestuia sunt cunoscute din 12 august a.c.

Domnul Cristian Livescu, critic de artă, a ocupat locul I cu media 9,50, fiind urmat de poetul Adrian Alui Gheorghe cu 9,04 și de muzeograful Adolf Mihut cu 8,05.

Numirea în post de către Ministerul Culturii, precutată la 15 august a.c. trebuia să aibă și avizul prefectului, dl Alexandru Casapu. Acesta nu și-a pus apostila pe numirea celui care a câștigat concursul.

Anterior concursului, dl Casapu a dat un aviz dlui Mihut și nu-l retrace, chiar dacă între timp Ministerul Culturii a organizat un concurs.

Criticul de artă Cristian Livescu a discutat în câteva rânduri cu dl prefect și, de fiecare dată, acesta a spus că: "Ministerul Culturii a greșit în mai multe rânduri, inclusiv în acela de a fi scos la concurs un post pentru care exista o numire, a dlui Mihut, pe care el o susține".

Ziarele independente cu cel mai mare tiraj

din județul Neamț, "Ceahlăul" și "Acțiune" - au prezentat opiniei publice cazul respectiv, protestând civilizat față de abuzul gubernial. Știrea a fost reluată de cotidienele săptămânale din capitală - dar fără efect.

Concluzie:

Indiferent de merite, o personalitate umană recunoscută nu are șanse să obțină chiar și prin concurs, un post de conducere dacă are alte opțiuni decât cele dictate de FDSN (PDSR). Ea poate fi eliminată de pe sonaj cu rol de multe ori decorativ în rolul culturii.

- Zilele trecute, noul ministru al Culturii - Marin Sorescu, a anulat valabilitatea concursului desfășurat în perioada mandatului fostului ministru, Sălcudeanu, dispunând din rațiuni eminamente politice, o nouă competiție, poate-poate iese cine dorește conducerea FDSN (PDSR).

- Câștigătorul primului concurs - criticul de artă CRISTIAN LIVESCU a depus contestație, expediată Ministerului Culturii - protestând firesc în fața acestor aranjamente "alba-neagra" de partid! (M. Sălcudeanu)

Lovitura de berbec a federalilor "fotbaliști"

Convorbire cu dl Vasile Sofir, presedintele Ligii Sindicale a Fotbaliștilor Români

Am reușit să avem o scurtă convorbire cu dl ing. **Vasile Sofir**, presedintele Ligii Sindicale a Fotbaliștilor Români, întors recent de la Paris, unde a luat parte la o întâlnire largită a organizațiilor sindicale ale jucătorilor de fotbal profesioniști, ca reprezentant al Ligii Române. Cu această ocazie, în afara FIF-PRO, care reprezintă organizația internațională ce depășește granițele Europei, a mai luat ființă și FEF-PRO ce înseamnă forul european pentru apărarea

acestor interese.

Interlocutorul nostru este întotdeauna un izvor mereu proaspăt de noutăți și opinii nefiltrate prin sitele oficiale ale Federației Române de Fotbal.

Fiește că un subiect de mare actualitate a fost și scandaluasa intervenție brutală a Federației de Fotbal în acreditarea ziaristilor la World Cup '94.

"Seții actuali ai fotbalului au vrut să dovedească tuturor că fac ce vor. Aleși fraudulos, așa cum știe toată lumea, acum când își pregătesc realizarea în condiții neregulate și nestatutare, au dorit să mai dea o lovitură. Și-au permis acest veritabil și autentic act de expresie a dictaturii ce n-ar fi fost posibil nici pe vremea lui Odi. Poate pe vremea lui Stalin! Ce criteriu le îngăduie unora care țin relativ creionul în mână să aprecieze și să hotărască, care ziariști sunt buni și care răi? Asta înseamnă sfidarea sfidărilor. Nimeni dintre ziariști nu a dezvăluit că superba delegație a FRF deplasată la Las Vegas s-a prezentat în costume confecționate de comandă la casa "Pierre Cardin", unde numai eticheta se plătește 1 000 de dolari, "comple"-ul ridicându-se la 11 000\$. Diferența constă că unii n-au știut, iar cei care au știut și au tăcut pot fi regăsiți pe lista celor ce vor fi acreditați. E continuarea războiului pe care au jurat-o."

Ne oprim pentru moment aici. Alte detalii pe lângă Pierre Cardin, despre efectele lui Johny Walker în cabaretele din Las Vegas, în numărul viitor. (I.F.)

Ioan Francu

mi-e Baba Rada, ce mi-e Rada Baba), secretul ermetic asupra turneului din primăvara '93 (întrebat la conferința de presă destinată acestui scop dacă se pot vedea documentele turneului, dl B. Cassai, șeful delegației, a răspuns tăios "exclus"), oprirea la intrare a ziaristilor (unora din ei) la sediul Consiliului Federal, fiindcă nu primiseră... invitații etc.

Toate acestea au fost socotite însă simple incidente de atenționare, căci FRF pentru a-și demonstra omnipotenta avea planuri mai mari. În decembrie, la serbarea fotbalului românesc de la Teatrul Național, organizată în principal - rețineți - de RTV, conducerea Federației și-a permis să trimită selectiv invitații (în numele cui?), lansând și minciuna sfruntată, prin purtătorul de cuvânt, că nu au fost emise decât un număr de 12. Într-o sală de 800 de locuri care a fost plină. Restul au fost pentru **persoane oficiale**, legătura cu fotbalul absolut neobligatorie, senatori, membri ai guvernului, "ce vrei, oameni însemnați, de care avem nevoie" (textual, același purtător de cuvânt). Este de notat că aceste manevre s-au petrecut la spectacolul public, nu la recepția ce a avut loc seara și unde a fost invitat și președintele, pe care mulți dintre jurnaliști nu cred că ținau să-l întâlnească.

Dar forul suprem fotbalistic nu apucase încă să arate cine este și ce poate. Prilejul i-a fost oferit de bizara și incredibilă idee a FIFA de a permite imixtiunea profanatoare a FRF în problema acreditărilor pentru World Cup '94, din USA. Dându-i-se dreptul de colaborare cu Asociația Presei Sportive, FRF l-a luat drept autorizare - așa îi convenea - de a decide cum crede de cuviință și a procedat în consecință făcând ferfuită lista A.P.S., introducând publicații ce nici măcar nu au rubrică de sport. Toate, în fața unei A.P.S. imobilizată fără reacție, fără ca vreun ziar în afara celor interesate, adică lovite, să exprime cea mai mică nemulțumire. Nu s-a făcut măcar legătura, săritoare în ochi, între vizita lui

C.V.T. la președintele F.R.F. dezvăluită de mulțimile respectuoase ale arbitrilor Crăciunescu (atașat și el la carul alegoric vadimian?).

De frica de a scăpa bombaona ce abia le-a fost aprobată, cei ce au obținut-o și-au astupat urechile și și-au îngropat condeii dând o banală dovadă de slugărnicie. Au tăcut măle chiar și atunci când ofițerul pentru presă al Federației, cu un nume predestinat din regnul unor blânde vitejitoare, a avut cutezanța să motiveze prin aceea că atitudinea critică a ziarilor pedepsite poartă vina. Ea a riscat - chipurile - să compromită victoria de la Cardiff. Calificarea putea fi compromisă însă de încăpățănarea FRF de a juca cu Belgia pe un teren... **în construcție**, iar ziarul - singurul - care ar putea fi acuzat este ziarul nostru, care a scris și cu mult înaintea și după această jenantă afacere.

Mai este de semnalat poziția unui vechi cronicar, nelipsit, pe baza unor serioase state de serviciu, de la nici o plimbare externă, care face caz de renunțarea sa la un loc - **pe care l-ar fi obținut**, "afirmă" - în favoarea a trei obscure publicații provinciale (cum s-a împărțit la trei locuri, nu se știe) care îl merituau cu prisosință. În concepție proprie, mai abilit chiar decât mari cotidiene bucureștene!

Trumful staffului federal este însă prematur, chiar dacă A.P.S. va risipi acest prilej de a-și justifica existența. Trebuie să li se dovedească "prea înalților" de la Hotel Parc că nu sunt singuri pe lumea asta. Chiar dacă vor mări oferta invitând în USA jumătate din Parlamentul României sau jumătate din Executiv, asortat și cu alte piese grele. Trebuie să afle, și **vor afla**, toate forurile internaționale sportive și ale mass media isprăvile neisprăviților de la București. Va afla și opinia publică de toate domeniile și de toate culorile. În fața ei, ce va mai invoca "gașca" de lângă sediul dezinformării românești de atâta ani de zile? Piesa va continua.

Probabilii și posibilii "americani", în vizorul Dreptății.

considerat acasă, cu modesta Modena cu 2-1. Să recunoaștem, o contraperformanță ce pare a compromite repromovarea visată de tehnicianul român în eșalonul superior. O palidă consolare ar putea fi doar faptul că **Sabău** și **Hagi** ocupa, în această ordine, locurile 3 și 4 în clasamentul celor mai bine notați strănieri ce activează în seria B, fiind notați peste nume de referință ca germanul Effenberg și argentinianul Batistuta.

● Mare bucurie, la Bruges pentru **Dorinel Munteanu**. Ex-dinamovistul, considerat cel mai bun străin din campionatul belgian, a făcut legea în teren și, în plus a și marcat două din golurile cu care Cercle a surclasat (3-0) pe Antwerp, chiar la Anvers, în etapa a 20-a. Ca urmare, Dorinel a intrat, de acum, în vizo-

rul lui Anderlecht, care, însă, așteaptă și evoluțiile din America ale mijlocașului român.

● Cât despre Standard Liege și **Mircea Rednic**, ei au cedat neașteptat, ambele puncte de gazdolar de la Molenbeek (0-1), implicate serios în lupta pentru supraviețuire în prima divizie. Să fie de vină și întoarcerea acasă a goal-keeper-ului **Bogdan Stilea**, beneficiar unui contract, acum expirat, de numai două luni cu clubul belgian?

● În Spania, aventura lui Sporting Gijón, cu **Marcel Sabău** în echipă, a continuat și în ultima rundă a turului: 7-1 cu Osasuna, scorul campionatului. Așa se face că, la jumătatea întrecerii, Marcel și coechipierii lui ocupă treapta a treia a podiumului devansând team-uri mult mai bine cotate ca Real,

Atletico Madrid, Valencia, Sevilla.

● Celălalt "spaniol", liberoul **Belodedici**, nu a avut prea mari motive de satisfacție, Valencia capotând net (1-3) chiar pe teren propriu, ce-i drept, în disputa cu o echipă pusă pe fapte mari, liderul La Coruna.

● **Gică Popescu** & comp. par a-și fi revenit complet, reușind în a doua etapă a returului campionatului olandez, un net 4-0 cu Go Ahead la Deventer. Philips-ului i-a rămas locul pentru locurile de UEFA, de titlu "ocupându-se" Ajax și Feyenoord.

● În campionatul lusitan, în cadrul etapei a 16-a, FC Porto și **Ioan Timofte** au trecut la pas (3-0) de "lanterna" Estoril și se mențin în urmărirea echipelor rivale din capitală, Benfica și Sporting.

● Potrivit clasamentului mondial întocmit de FIFA pe 1993, pentru echipele naționale, României i-a fost atribuită poziția a 13-a, după... Elveția (locul 12), dar înaintea Columbiei, creditată cu locul 21. Selecționata SUA n-a fost nici măcar menționată. Dar asta nu trebuie să ne încălzească prea mult, calificarea în fazele superioare ale lui World Cup '94 stabilindu-se, totuși, pe teren...

Doru Coșa

● Etapa a 19-a a campionatului italian, seria A, a prilejuit, printre altele, reîntrarea în "11"-le de bază al echipei Genoa a lui **Dan Petrescu**, preferat de antrenorul Scoglio olandezului Van't Schip. Și asta în chiar partidă susținută de roș-albaștri contra puternicului Milan, din garnitura căruia a lipsit, iar, **Răducioiu**, barat în continuare de încrederea cam păguboasă a antrenorului Fabio Capello în "cocoșul" Papin. Cum scorul, 0-0, a avut darul de a mulțumi pe toată lumea, e de așteptat ca și în etapa viitoare Dan și Florin să-și conserve... prezența, primul în teren, al doilea în tribune. Oricum, surprinde opțiunea lui Capello, atâta vreme cât Milan, mergând în atac pe mâna lui Papin, Massaro și Simone, a înscris numai 20 de goluri în 19 meciuri, cam puțin pentru o squadra ce vizează foarte ferm "scudetto"... Să fie aceasta o șansă în plus pentru (încă rezerva) **Răducioiu**?

● **Dorin Mateuț**, "motorușul" Reggianei, a putut evolua numai o jumătate de oră la Roma, contra lui Lazio, ieșind din teren accidentat, când tabela indica încă un scor alb. În final, emilienii au pierdut cu 2-0 și rămân, în clasament, pe o poziție retrogradabilă, dar nu departe de... Genoa.

● În Seria B, Brescia lui Lucescu a făcut iar un pas greșit pierzând la Mantova jocul,

DI general maior Nicolae Nițu, comandantul Poliției Capitalei: "Internaționalizarea crimei a cuprins în aria sa și România"

- România își schimbă fața. Este și vremea ca poliția să se modernizeze și ea. Pe când o demilitarizare a ei?

- Este o problemă ce figurează în programul de reformă al Ministerului de Interne.

În luările de cuvânt ale conducerii ministerului, ca și ale mele, am detaliat condițiile și consecințele ce decurg din acest act reformator.

Personal opinez că trecerea la aplicarea măsurilor de demilitarizare se poate face în viitor și treptat, pe măsura stabilizării situației economice și politice din țară.

Apreciez că acest proces trebuie să respecte câteva principii, printre care aș evidenția următoarele: asigurarea capacității de acțiune și intervenție a instituției pentru îndeplinirea atribuțiilor pe care le are; menținerea climatului moral-disciplinar ridicat în rândul efectivelor prin care garantarea unor drepturi deja dobândite și a altora ce decurg din actualul statut de militar; instituirea unui cadru special de asigurări sociale pentru poliști, astfel încât aceștia și familiile lor să fie protejați prin lege în cazuri de infirmități sau alte consecințe ce se pot produce în condițiile prestării serviciului de risc deosebit și nu în ultimul rând garantarea unor creșteri salariale care să asigure acestora o viață decentă în societate, atât în timpul cât se află în activitate cât și după pensionare.

- Presa abundă în știri despre starea infracțională. Ai crede că trăim o apocalipsă. Care este nivelul real al stării infracționale?

- Mediatizarea intensă a unor aspecte ale criminalității a determinat, pentru o parte a opiniei publice și chiar a unor analiști, concluzia că ne aflăm în fața unei recrudescențe a fenomenului cu care, personal, nu sunt întru totul de acord în ceea ce privește Capitala. Să mă explic. Pornind de la câteva exemple, zic eu concludente în analiză. Aș începe cu infracțiunile grave care lezează viața, integritatea persoanei. Astfel, omorurile scad în anul 1993 față de precedentul, de la 81 la 69, tentativele de omor de la 39 la 29, loviturile cauzatoare de moarte de la 30 la 23, iar în cazul celorlalte fapte cu violență, creșterile nu sunt îngrijorătoare. Folosesc acest termen pentru că, în special în cazurile cu violență, ritmul de descoperire este susținut, poliștii Capitalei, prin tenacitate și profesionalism, acționează prioritar în această direcție. Cred că identificarea și reținerea asasinilor în cazul Ioan Luchian Mihalea constituie un suport real al afirmațiilor mele.

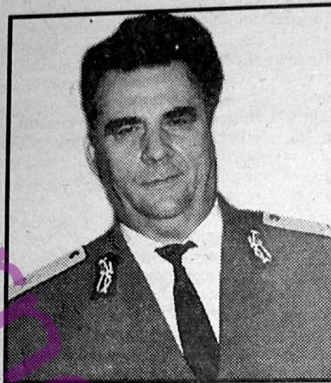
Îmi este cunoscut faptul că un sentiment de îngrijorare la nivelul cetățeanului există în ceea ce privește protejarea avutului său personal, unde spre exemplu, furturile cresc în anul 1993, la 11.596 față de 7.655 în anul precedent, iar jelsăciunile în dauna avutului personal se cifrează la 1.327 în anul 1993 față de numai 694 în anul anterior. Într-o situație similară sunt și infracțiunile de ultraj contra bunelor moravuri care cresc la 38 față de 20 în 1992.

Desigur, nu am la dispoziție spațiul și nici timpul necesar pentru a intra în

analiza cauzelor generatoare ale acestor gen de infracțiuni și a acestor creșteri, dar țin să precizez totuși, că originea acestora constă în insuficiența adaptare a unor cetățeni la schimbările bruște intervenite în societate, în înțelegerea greșită și în respectarea subiectivă a libertății de acțiune, în precaritatea legislativă și nu în puține cazuri în disprețul față de prevederile unor legi chiar recent adoptate. Nu sunt de acord cu cei care în analiza organizată sau în discuțiile de stradă apreciază între primele cauze, nelegătură directă cu starea politică, acestea fiind în toate cazurile de ordin personal și uneori social.

- După revoluție, granițele au devenit permeabile și infractorilor. Ce pondere au aceștia în confruntarea cu poliția?

- Deschiderea în toate planurile a societății românești, după decembrie

1989, a articulat România la structurile complexe ale circuitului european și mondial.

Ca o consecință firească, nedorită însă, internaționalizarea crimei a cuprins în aria sa și România. Nu aș dori să ofer cifre sau date de statistică, ci unele concluzii rezultate din analiza delinvenței. Astfel în țară și, în mod special, în Capitală, avem de-a face cu începuturi

în crima organizată, în diversitatea formelor sale: trafic organizat de droguri, arme și muniții, obiecte de patrimoniu, contrabandă, trafic cu autovehicule, omor la comandă, răfuieți între grupuri de tip mafiot.

Anul 1993 pentru Capitală, din punctul de vedere analizat, s-a caracterizat prin răfuieți violente, urmate de omoruri, între cetățeni de origine asiatică (chinezi), turci și iranieni.

În fața acestor situații nou apărute, am dispus măsuri de pregătire a poliștilor pentru cunoașterea stărilor de pericol potențial, crearea unor substructuri specializate în combaterea lor, informarea opiniei publice, conlucrarea, prin biroul INTERPOL, cu polițiile capitalelor țărilor europene și altele.

Apreciez că în acest domeniu este necesar să investim capacități de acțiune, inteligență profesională și să fim sprijiniți cu dotări tehnice indispensabile în contracararea infractorilor internaționali periculoși.

- Deși aș putea fi acuzat de prejudecăți, nu pot să nu vă întreb de prezența iganilor în lumea interlopă.

- Participarea romilor la săvârșirea infracțiunilor în Capitală s-a cifrat la 1.162 persoane față de 687 în 1992. Această creștere evidențiază continuarea activității infracționale a unor membri ai etniei în cauză. Ca unul care am experiența a peste 33 de ani de muncă, vă pot spune, într-adevăr participarea romilor la infracțiuni a constituit o problemă aparte, fără să înțelegem prin aceasta că în cercetarea penală a acestora s-au folosit metode discriminatorii.

Perioada de după decembrie 1989 a însemnat o creștere a participării romilor la săvârșirea infracțiunilor cu violență, precum și a celor în dauna avutului personal.

În principal, ei sunt și autorii unor distrugeri cu pagube mari în dauna fondului silvic sau agricol, iar prin

comportament inadecvat normelor morale de conviețuire socială au generat conflicte de proporții, în unele localități ale țării și mai puțin în Capitală. Și în cazul lor mă pronunț pentru un program social de integrare în care și Poliția Capitalei poate avea sarcini concrete începând cu evidența, stabilirea domiciliilor, optimizarea relațiilor acestora cu ceilalți cetățeni etc.

- Politica e politică, iar poliția ar trebui să rămână precum ar trebui să fie și justiția - oarbă în fața patimilor, fie ele și politice. Oare cadrele de poliție se supun întotdeauna acestui imperativ?

- Așa cum am afirmat și în alte împrejurări, poliția nu face politică. În ce privește cadrele poliției Capitalei, așa cum ați putut observa la numeroasele intervenții făcute în diferite împrejurări pentru menținerea ordinii cu ocazia sutelor de manifestări de stradă, multe cu caracter politic, am adoptat o poziție echidistantă, care a contribuit la schimbarea în bine a imaginii despre instituția poliției.

Dacă un polițist sau altul are simpatie față de un anumit lider politic, puține pe seama sentimentelor personale care sunt generate de aptitudinile și manifestările comportamentale ale liderului respectiv. Dar aceasta nu înseamnă nici politică și nici nu afectează munca de polițist.

- Vă rog să faceți câteva precizări în legătură cu amenziile pecuniare.

- Amenziile pecuniare sunt aplicate în general pentru diferite încălcări ale legii care, datorită pericolului social mai redus, nu sunt considerate infracțiuni contravenționale.

Este un instrument pus de legislator la dispoziția nu numai a poliției ci și a altor numeroase instituții ale statului, prin care se urmărește respectarea normelor legale.

Sigur că, în condițiile creșterii prețurilor și a veniturilor nominale ale agenților economici, se impunea și creșterea corespunzătoare a cuantumului amenzilor contravenționale.

Vechile tarife nu mai puteau avea nici un efect preventiv pentru cei sancționați.

- Și acum, poate ne spuneți ceva despre cazul Mihalea. Știrile de senzație au zăpăcit lumea...

- Exprimându-mi regretul profund pentru pierderea unui artist de renume, trebuie să vă spun că rezolvarea cazului a fost încă un examen trecut cu bine de cadrele Poliției Capitalei.

Complexitatea sa, comentată pe larg în multe publicații, a solicitat eforturi deosebite, atât fizice cât și pe planul inteligenței, din partea colectivului de ofițeri angrenați în rezolvarea lui.

De altfel, pentru clarificarea sutelor de probleme ce se cereau a fi verificate, Comanda Poliției Capitalei a angrenat întregul efectiv de poliști de care dispune.

A consemnat
Petter Gheorghe